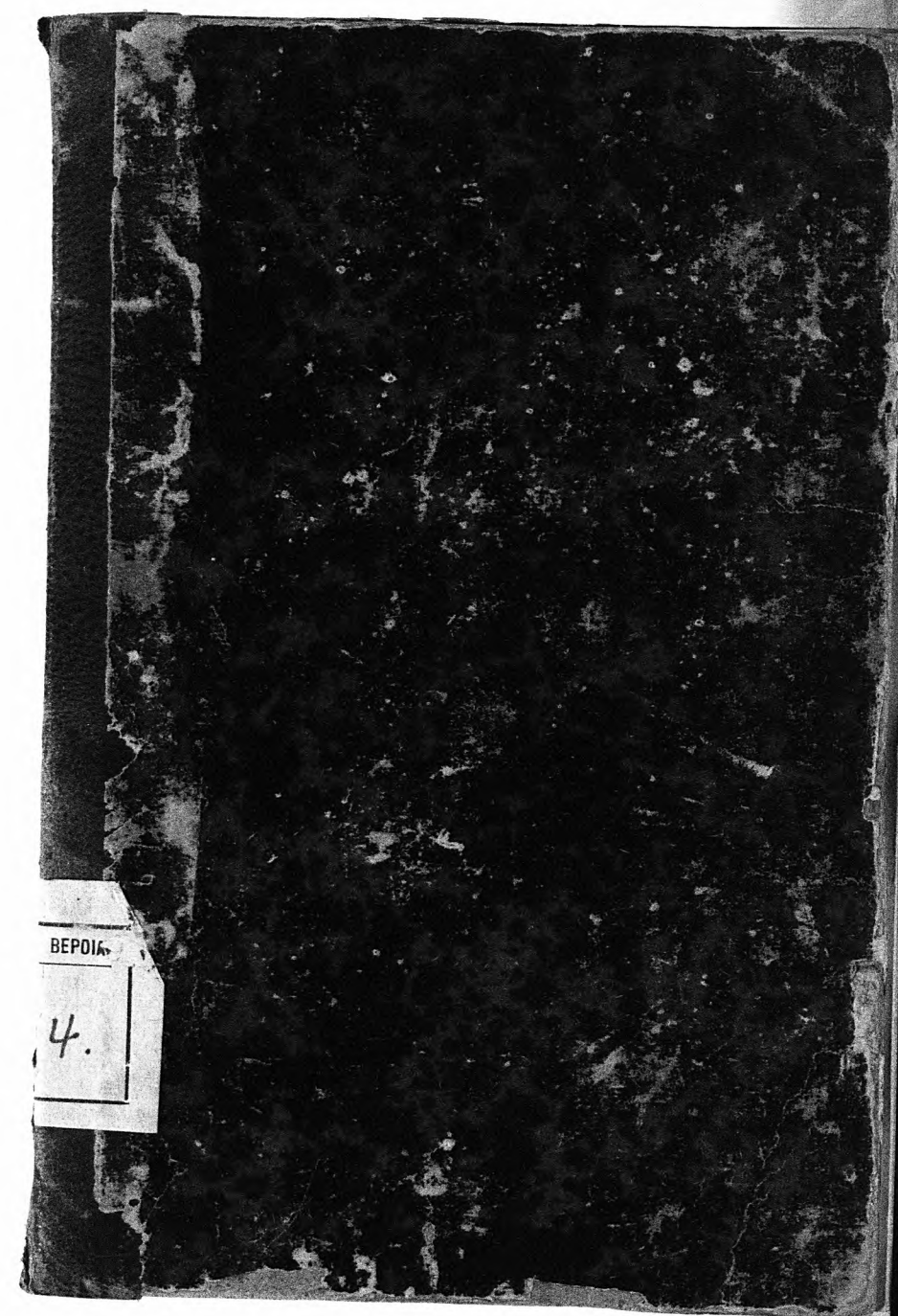
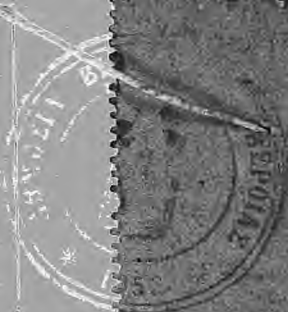

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
000 ΕΡΡΟΙΑΣ
ΕΡΡΟΙΑ
3494
ΕΡΡΟΙΑ
Αρχειον

RV62-00439

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

H. A. Ahrens

EDITIO SECUNDA.

LIPSIAE
IN AEDIBUS ~~B. G.~~ TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

1800

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

A. Griechische Autoren.

Aelian opera, 2 voll.	Mk. 2	Isaeus	Mk. 1 20
— varia historia	— 80	Isocrat. orationes, 2 voll.	2 70
Aeneas comment.	1 35	Julianus, 2 voll.	6 75
Aeschin. orationes	— 30	Lucian opera, 3 voll.	6 30
Aeschyl. tragoediae	1 20	Lycophronis Alexandra	1 80
Aesopicae fabulae	— 90	Lycurgus	— 60
Aesopon	1 —	Lydas de ostentia	2 70
Antiochid. orationes	1 20	Lysiae orationes	1 20
Anthologia Lyrica	4 50	Manetho	1 50
Antiphontis orationes	2 10	Maximi et Ammonis carmina	1 80
Apollodorus	1 —	Metrol. scriptores, 2 voll.	5 10
Apollon Rhodii Argonaut.	1 —	Nicophori opuscula	3 30
Appian hist. Romana. Vol. I.	4 50	Nicomachus Gerasenus	1 80
Archimedis opera Vol. I.	6 —	Nonnus, 2 voll.	9 —
Aristophanis comoediae, 2 voll.	3 —	Onosander	1 20
Aristoteles de part. animal.	1 80	Panaetius, 2 voll.	3 60
— de arte poetica	— 60	Philost. opera, 2 voll.	8 25
— physica	1 50	Plin. carmina	1 —
— Ethica Nicom.	1 80	Platon dialogi, 8 voll.	10 50
Arrian expeditio Alex.	1 20	Plotinus, 2 voll.	6 —
— scripta minora	1 —	Plutarchi vitae, 5 voll.	8 40
Athenaeus, 4 voll.	12 —	Plutarchi moralia. Vol. I.	1 80
Babrii fabulae	— 60	Polemon	1 —
Bucolici Graeci	— 60	Polyaenus	4 50
Cebetis tabula	— 60	Polybius, 4 voll.	10 80
Demosthenis orationes, 3 voll.	4 50	Porphyrius	1 80
Dinarchi orationes	1 —	Proclus	6 75
Dio Cassius, 5 voll.	13 50	Quintus Smyrnaeus	1 50
Dio Chrysostomus, 2 voll.	5 40	Rerum natur. Script. Graeci. Vol. I.	2 70
Diodorus Siculus, 3 voll.	15 75	Rhetores Graeci, 3 voll.	9 —
Dionysius Halic. 4 voll.	10 80	Simeon Seth.	1 80
Epicorum Graec. fragmenta. I.	3 —	Sophocles tragoediae	1 50
Erotici scriptores, 2 voll.	7 50	Stobaei florilegium, 4 voll.	9 80
Eudociae violarium	7 50	— eclogae, 2 voll.	6 —
Euripides, 3 voll.	5 70	Strabo, 3 voll.	6 —
Eusebii. Vol. I—IV	15 —	Themist. paraphrases, 2 voll.	6 —
Fab. Rom. graeco conscr. Vol. I.	3 75	Theodorus Prodromus	— 50
Heliodorus	2 40	Theophrastus Eresius, 3 voll.	6 60
Herodianus	1 20	Theophrasti characteres	1 20
Herodoti historiae, 2 voll.	2 70	Theo Smyrnaeus	3 —
Hesiodus	— 45	Thucydides, 2 voll.	2 40
Hesychius Milesius	— 75	Xenophontis expeditio Cyri	— 75
Historici graeci min. Vol. I & II	3 25	— Editio maior	1 20
Homerus, 2 voll. 4 Partes A	— 75	— historia graeca	— 90
— m. K. v. S. v. S. v. S. v. S.	2 25	— institutio Cyri	— 90
Hymni Homerici	— 75	— commentarii	— 45
Hyperidis orationes	1 35	— scripta minora	— 90
Iliadis carmina XVI, ed. Köchly	3 —	Zonaras, 6 voll.	15 75
Iosephus Flavius, 6 voll.	12 60		

B. Lateinische Autoren.

Ammianus Marcellinus, 2 voll.	Mk. 7 20	Censorinus	Mk. 1 20
Anthimi epistula	1 —	Ciceronis opera ed. Klots. 11 voll.	22 35
Anthologia lat. Vol. I. fasc. I & II	7 50	Ciceronis opera ed. Müller IV. 1—3a.	2 10
Augustinus de civit. Dei, 2 voll.	8 —	— II. 1.	2 10
Aulularia ed. Pölpel	1 50	Ciceronis oration. selectae, 2 voll.	1 50
Boetii libri de inst. mathem.	5 10	Ciceronis orat. XVIII. ed. Eber-	
— de consolatione libri V	2 70	hard et Hirschfelder.	2 —
— comm. in Aristot. 3 voll.	8 70	Ciceronis epist. select. Pars I & II	2 50
Caesarii commentarii ed. Minter,		— ed. Wesenberg, 2 voll.	6 —
Vol. I. II. III. & Vol.	1 —	Commodianus. Part. I & II.	2 70
— Ed. minor (in I vol.)	1 50	Cornelius Nepos	— 30
— de bello Gallico. Ed. min.	— 75	Curtius Rufus	1 20
— de bello civili. Ed. minor	— 60	Dares Phrygius	1 20
Cassius Felix	3 —	Dictys Cretensis lib. VI	1 50
Catull. Tibulli Propertii carmina	2 70	Dracontii carmina	1 20
Catullus	— 45	Eutropius	— 39
Celsus	3 —	Florus et Ampelius	1 —

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI
RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO SECUNDA.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

PRAEFATIO EDITIONIS SECUNDAE.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem videret, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensionem plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἷς deminutivum vocis οἶς, ut ἀμνός ἀμνίς. — 45. πυρραῖος i. q. πυρρός, ut ἐρυθραῖος = ἐρυθρός, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. αἰολίχος deminutivum Doricum adiectivi αἰόλος, ut IV, 20. πυρρίχος a πυρρός. Ibid. θαμα Dorice pro θέαμα, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. ἐκλήθειν, oblivionem iniicere, cf. Butt. Gr. II. p. 233. — 89. λαδρά i. e. χλευαστικῶς, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. Θυμβρίδος. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. Ἑλλίκας i. e. Καλλιστοῦς. — 123. ἐξ ὁρθῶν sc. ὁμμάτων, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. ἐξ ὁμάτων ὁρθῶν.

Id. II, 4. ποθέλει Dorice pro προσήκει, cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. λᾶκος pro λῆκος, cf. Hesych. λᾶκος (leg. λᾶκος), ἥκος, ψόφος. — 31. χαλκῆον Dorice pro χαλκεῖον, cf. Diall. II. p. 188. — 60. καθυπερπετέρω ᾧς ἔτι καὶ νῦν, invicti (veneficiis) usque adhuc, cf. εἰς ἔτι καὶ νῦν Lu.

cian. de sacrif. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἀέρσα Dorice pro ἔρση, ἔρση, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigerem.*“ — 121. lunge περιελιχέν. — 127. τὰ φίλα euphemice. — 150. ἀτρεχές Dorice pro ἀτρε-
 xές, Diall. II. p. 83. — 151. ἀκράτως sc. κνᾶθους.

Id. III, 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Apösiopesis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυν ὀμαλός, *cubitus planus* ideoque platagonio imposito et percusso sonum non reddens. — 30. ἡ Γράλω, filia Γράλου.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακοργό-
 σμων, i. e. κακοφάγος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔγραε Callim. fr. 250, πολύγρας, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. εἰξῶ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscœne, cf. μακτορισμός et ἔγδης, obscœna genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὀρίξειν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis dif-
 fert quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μαντόν ex μά αὐτόν.
 — 24 ὄρισδε, oppignera, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic mecum quo pignore certes.* — 38. κύνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λάνθος ab ὕς, ut βούβος IV, 17. (vid. infr.) a βούς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὧς, *ubi Sicelice.* — 145. κερούτιδες, *lascivæ*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „patre Lycore orti, nobilissimo inter populum, ultra vero hunc adeo Clytiæ et Chalconis regia stirpe.“ De ἐτ' ἀνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι νῶνεὺς ἢ ἐτι ἀποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἐτι τούτων εἰς τὸ ἀνω γένεσι. — 46. ὄρος ἐν ὄρυν μέ-
 δον est mons late dominans i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. I, 11, 26. locus effusi late maris arbiter. — 73. ὄρος ἀμφ' ἐπονεῖτο, *montes circa dolebant.* — 133. οὐναρέησι sc. χαμευνίσι, *cubilibus pampineis.* — 153. διεκράνα-
 σατε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πόποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὄθεν per attractionem pro ἐκεῖθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὄθεν. — 27. ἐγκαγχάσατο κόχλω, cf. Scholl. ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὀστράκῳ, Hesych. καγχᾷται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γαθεῦσιν est dat. plur. sc. ὁμασί.

Id. X, 18. χροῖζεται, tibi corrumpit noctem (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χροῖζω, χραίνω. — 48. ὑπνῶν Dorice pro ὑπνοῦν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δριμύς, cf. Hesych. s. νν. σφηλόν, σφειλόν, ἄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανοφόρως rectius scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῦμαι futurum verbi μανθάνω pro μῆσσαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθής, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύονυα, macrescentem.

Id. XII, 13. Ἰσπνιλος verius scribitur quam εἴσπνηλος eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾷται.

Id. XIII, 13. εἴκων cf. ad II, 4. — 27. Κιανάν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ἦν, Intellige „navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent: sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant.“

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν. Αἰσχίνης sc. λέγω. — 17. βούβος, magnus, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EtM. 216, 55., vox a βούς derivata ut particula epitatica βού vel βῦ. Ibidem κοχλίης est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, vinum fuscum. „Ein ochsiger Rotheer wurde vertilgt.“ — 38. τὴν ὦ = ἐκεῖθεν, et μάλα, genae, cf. proverbium hinc illae lacrimae. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκος, puella falsa et perfida, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αὐτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταῦτ' i. e. τῇ αὐτῇ = ὡσαύτως. — 25. ἡνίδ' ἐγών, en ego, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubēs (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, tolle pedem, cf. Eurip. Troad. 342. — ἐνι ὀ-

δρυπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίας*, *δρυφάς*. Proverbium
 πάλιν αἰ γ. μ. χρ. κ. (cf. proverbium πάλιν ἃ ὕς παρορίνει),
rursus seles molli somno frui volunt, Eunoae pigritiam notat. —
 37. τὰν ψυχὰν προτέθεικα dictum est ut προδιδόναι τὴν
 ψυχὴν Soph. Ant. 322., προβάλλειν ψυχὴν Eurip. Rh. 183., cf.
 Eurip. Ph. 810. θανάτῳ προτεθέντα. — 40. ἔππος — omisso
 per aposiopesis λακτίζει, quod latet in sequentibus verbis ζω-
 λὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι. — 49. ἐξαπάτας κεκροτημέ-
 νοι, in fallaciis exercitati, cf. Scholl., Hesych. s. νν. κρότημα
 et ἄκροτον, Scholl. Arist. Nub. 259. — 73. ἀθαρόως i. e.
 ὑβριστικῶς, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. ἐκ νασσᾶν
 sunt νητῶν παῖδες (ut Theogn. 189. 1112. ἐκ κακοῦ est κακοῦ
 παῖς) vel νητιδεῖς. De usu proverbiali et metaphoricō talium
 dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. ἄλωπεκι-
 δεῦσι et Cratini γαλιδέως apud Hesychium. Sententia igitur
 haec „et sicut anates omnia hiantē ore clangentes.“ — 98. πέ-
 ρυτιν Dorice pro πέρυσιν. — 101. Χρυσώ epitheton Vene-
 ris. — 126. 127. Μιλατὶς Dorice pro Μιλησίς i. q. Μιλη-
 σία. Sententia haec: mulier Milesia et pastor Samius dicent
 „lectus Adonidi stratus noster est.“ h. e. lecti stragula ex opti-
 ma lana Samia textricum Milesiarum arte facta sunt. — 143.
 εἰξεῖς, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. ἐπὶ ἱστῶ, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. ἀρόχλος, valde pallidus.

Id. XX, 66. ἄμματα ὀρθά h. e. κατ' ὀρθοπάλην. —
 213. κρατέουσι est dat. plur. participii, cui per notum ana-
 coluthiae genus verbum finitum additur pro „καὶ ἐκ κρατέον-
 τος φύσιν.“

Id. XXI, 1. μαλοπάρανος Aeolice pro μαλοπάρειος
 Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. ὑπάσσαλος Aeolice pro ὑπόσαλος. — 6.
 κἀντιφίλησ' ἐῶ, et Niciam vicissim mihi hospitium prae-
 bere sinam. — 15. ἀκίδρας, cf. Cyrill. ἀκιδρός, ὁ ἀσθενής,
 Hesych. ἀκιδρωνάζω (recte Is. Vossius ἀκιδρωπάζω), ἀμ-
 βλυοπῶ.

Epigr. VIII, 5. πελωριστός i. e. περιβόητος, cf. He-
 sych. πελωρεύει, φανερώς ποιεῖ (leg. φανερόν), et κελω-

ρύειν, βοαν. — XI, 6. ἀγρεμόνες i. q. ἀνταστάλικες, cf. Hesych. — XXII, 2. πολλοῖς sc. ἐνιαντοῖς

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. Iunge ποτιμοχθεῖν. — VII, 4. Iunge ποτιδέχεσθαι. — VIII, 1. 2. „non tam timent quam amant,” potius amant quam timent. — XI, 4. χαλεπά i. e. δεινά pro substantivo. — 5. ἀλῆτο Dorice pro ἡλᾶτο. — 7. quod desiderium propulsabat. — XIII, 1. potius Iovis filia quam maris, cf. VIII, 1.

M O S C H U S.

I, 55. Iunge ἀμφιδηνέεντος, circumcirca artificiosi: δηνήεις i. q. τεχνήεις a δῆνος. — 66. 67. Iunge ἔραζε πετηλά i. e. χαμαιπετή, χαμαίζηλα, humilia. — II, 14. βασιλῆα i. e. βασιλεῖα, regiam. — V, 7. δειλοθέτας, escas ponens, inescator ab δέλος, δέλεαρ, δεῖλαρ.

I N C E R T I.

Id. I, 16. ἐν ὑμετέροισι κήδεσι i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. ἀλκυνόν i. q. ἀλκυνών EIM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. αἵ γεσι rarior dativi forma ab αἵ γεσ, τὰ κύματα Δωριεῖς Hesych. De κῆϋξ cf. Oppian. Ix. II, 7. τὰς ᾠδὰς δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (αἱ ἀλκύνονες), κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγᾶσι. — 60. νομεύει i. q. νομαῖ, animo versat. — 84. ἤρεε, capiebat i. e. delectabat. — 119. οὐ φύγεν ᾠδάν, cantu non absterritus est. — 121. 122. praeter hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro.

Id. II, 44. Iunge μηδὲ τὸν ἀδέα, ne amasium quidem suum.

Id. III, 13. φορμός, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. κλήθραν, cf. Hesych. κλήθρα, — μοχλός. — 18. τραφεράν i. e. ἡπειρον. — 36. ut lusciniā in silva; lusciniarum ἀγροπυλία proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam. — 58. ὀγκίνιον deminutivum vocis ὀγκῖνος (male in lexicis ὀγκῖνος), uncūnus, hamus.

Id. V, 8. ῥόδα μάλων, *rosae genarum, rubores.* — 24. λᾶθον, *oblivionem afferens*, cf. *Hom. Od. δ, 221. φάρμακον* — κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων *et supra ad Theocr. I, 62.* — 47. 48. Construe ἐπερειαμένους (τῷ λῆθι) ἄχρῃς γεισιπόδων τοίχον. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμους. Deinde interpretare: „*inter Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.*“ — 18. αἰρε, *laudibus extollebat.*

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, *plaga plurimos sine discrimine excipiens*, cf. *Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα* — 26. κροτέουσι, *crepant.* — 34. μαῦτόν, *vid. ad Theocr. V, 14.* — 36. „*domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.*“ — 61. *tuis iussis non amplius obedientem.*“

Id. VIII, 23. αὐλαί, *avis nidus*, ut αὐλῖς *Hom. Od. X, 470.* — 66. φιλοφληνῆς, *nugarum amans*, cf. *Hesych. φληφρος* (recte *Salmasius φληνρος*) *et EtM. 796, 10. 13.*, ubi male φληνός scriptum, tum φληναφος, φληναφάω.

Id. IX, 1. βοῶν ἐπλουρος i. q. βουκαῖος, *arator boum ope utens.* — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυσιπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περισταδόν est i. q. περίξ, *circumcirca*; iunge autem περισταδόν ἀμφι πόδεσσιν, ut *Oppian. Cyn. II, 259. περισταδόν ἀμφιγυθέντες.* Postremo ἐγγυς ἀπέργων interpretare „*in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.*“ — 114. ἔδνον, *donum*, ut *Callim. fr. 193.* — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτέων, *quae rectas fibras habet*, cf. *Thesaur.* — 264. ἥχμασα ab ἔχμαζειν, *constringere.* — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. 1.

Θύρσις ἢ Ὠιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τήνα
ἀ ποτὶ ταῖς παραῖσι μελίσσεται, ἄδν δὲ καὶ τὴ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴ λαψῇ·
5 αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, εἰς τὴ κατορρεῖ 5
ἅ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλξης.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμὴν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχές
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
αἶκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
10 ἄρνα τὴ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
τήνας ἄρνα λαβεῖν, τὴ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἔξεις.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τεῖδε καθίξας
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
15 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,

BUCOL. GR.

- καὶ οἱ αἰεὶ θριμεῖα χολὰ ποτὶ ρίνα κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Λάφνιδος ἄλγ' αἰίδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοῖσας, 20
 20 δευρ' ὑπὸ τὰν πετέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν Κραυιάδων κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρυές. αἱ δὲ κ' αἰέσης,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι, 25
 25 ἃ δὲ ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέει κηρῶ,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρῦσθ' κεκομημένος· ἃ δὲ κατ' αὐτό 30
 30 καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτῶς· 35
 35 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελαῖα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ριπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δητὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῶς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἧ σπενδὼν μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 40 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἰοικώς.
 φαίης κα γυῖων νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν·
 ὣδέ οἱ ᾤδηκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἵνες
 καὶ πολὺ περ εὔντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρυτόιο γέροντος 45
 45 πυρραΐαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τίς κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πήρα

πάντα δόλον κεύθεισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 50 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας
 οὔτε φυτῶν τοσσηνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, 52
 55 αἰολίχον τοι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεὶ Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
 ὄνον καὶ τυρούεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδὲ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ καὶ τυ μάλα πρόφρων ἄρσεαίμαν, 60
 60 αἰκά μοι τὸν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσαις.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὦγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν
 οὐ τί πα εἰς Ἄϊδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(Ωιδή.)

- I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 α' Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' ἀφωνά. 66
 65 πεῖ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πεῖ ποκα
 Νύμφαι;
 ἦ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἦ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 70 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἐκλαυσε θανόντα.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 β' Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
 75 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο. 75
 75 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 76

- α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Προίηπος
κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἅ δ' ἔτι κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
80 ζαλῶ σ', ἃ δύσερώς τις ἄγαν καὶ ἀμύχανος ἐσσί.“ 85
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 84
- β' „Ὠλίπόλος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἶα βατεῦνται,
87 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐρεντο.“ 87
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἶα γελᾶντι, 90
τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις.“ 91
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 94
- II. γ' Ἦνθ' ἐγε μὲν ἀδεῖα καὶ ἅ Κύπρις γελώσασα, 95
λαδρὰ μὲν ἐκγελώσασα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
90 κεῖπε· „τύ θην τὸν Ἑρωτα κατ' εὖχεο Δάφνι λυγρίζειν·
ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγρίχθης;“
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
- γ' Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμεῖβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 100
Κύπρι νεμεσδατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
95 ἦδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν;
Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἐσσεται ἄλγος Ἑρωτι.“
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς
- γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν, 105
ἦνθ' Ἑρμᾶς πρῶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
77 τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασσαι;
78 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 79
- βούτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 86
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ 92
ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖρας. 93
ἔρπε ποτ' Ἀγγλίσην. τῆνεϊ δρυῖς, ὦδε κύπειρος, 106

100 ὥραιος ἥ ᾿Αδωνις ὅπερ καὶ μῆλα νομεύει. 109
 αὐτῆς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα, 112
 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχεν μοι.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἂν ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 116
 χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνιν οὐκέτ' ἂν ὕλαν, 117
 105 οὐκέτ' ἂν ἄδρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβροίδος ὕδωρ. 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122

III. δ' ὦ Πᾶν Πᾶν, εἰτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 εἴτε τύνγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 110 τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἡρίον αἰπύ τε σᾶμα 126
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

ε' Ἐνθ' ὦναξ καὶ τᾶνδε φέρει πακτοῖο μελίπνον
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 115 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀῖδος ἔλκομαι ἤδη, 130
 Δάφνιν ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὥδε νομεύων, 120
 Δάφνιν ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων. 121
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131

ε' Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 120 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιντο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
 Δάφνιν ἐπεὶ θνᾶσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
 κῆξ ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδύσι γαρύσαιντο.

ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108

καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται ᾠοιδᾶς.

- 125 δ' Ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπη
ἐκ Μοιρᾶν, ὥ Δάφνης ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δῖνα
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται ᾠοιδᾶς.

- 130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῶ.
145

ΑΙΠΟΛΟΣ.

- Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
135 ἄδειαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θαῖσαι φίλος, ὥς καλὸν ὅσδει·
Ῥορᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κρᾶναισι δοκησεῖς.
ᾧδ' ἴθι Κισσαίθῃ, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἶ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῇ.
150

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

- Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θέστυλι. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἷος ἁώτῳ,
ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθείκει,
5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνᾶκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές.
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦρά οἱ ἀλλᾶ
ᾧχετ' ἔχων ὃ τ' Ἐρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἰδῶ καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.

- 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φαινε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τήρια καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' Ἐκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἅμιν ὁπάδει
15 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκης
μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

I. Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ἄλφιτά τοι προῖτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
20 ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα;
πάσθ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστια
πάσσω.“

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Δέλφιδος ἐμὴ ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφνην
αἰθῶ· χῶς αὐτὰ λακὸν μέγαν ἐκπυρὸς ᾔσε,
25 κῆξαπίνας ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς,
οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἀρτεμι καὶ τὸν ἀναιδὶ
κινήσαι κ' ἀδάμαντα καὶ εἰτί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἅμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὥς τάχος ἄχει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ἦνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἂ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, 28
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
 40 χῶς δινεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἔξ' Ἀφροδίτας, 30
 ὥς τήνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 32
 Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ 43
 εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσόν ποκα Θησέα φαντί 46
 ἐν Δία λασθήμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἄν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὥς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ ἱκελος λιπαρῶς ἐκτοσθε παλαιστρας.
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὥλεσε Δέλφισ,
 ὧγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰατ' ἔρωτος ἀνιάρé, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἶμα 55
 ἐμφὺς ὥς λμυᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ἐπόμαξον
 60 τῆς τήνῳ φλιᾶς καθυπερτέρῳ ἅς ἐτι καὶ νῦν, 60
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ Δέλφιδος ὅστια μάσσω.“
 Ἰυγξ, ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 II. Νῦν δὴ μούνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;
 ἐκ τήνῳ δ' ἀρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
 65 ἦνθ' ἂ τῷ Εὐβούλοιῳ καναφόρος ἄμιν' Ἀναξὼ 65
 ἄλσος ἔξ' Ἀρτέμιδος, τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ. 61

θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λείαινα.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.

Καί μ' ἃ Θευχαρίδα Θραῖσσα τροφὸς ἃ μακαρίτις 70

ἀρχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἃ μεγάλοιτος
ᾠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
ἀμφιστειλαμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα. 75

75 "Ἦδη δ' εὖσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἃ τὰ Λυκάηνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάννα,
ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

80 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.

Χῶς ἰδὼν, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθῃ
θειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἴκαδ' ἀπήνθον
ἐγνων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε, 85

85 κείμεν δ' ἐν κλιντήρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.

Καί μεν χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὅστι' ἐτ' ἦς καὶ δέσμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
90 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, αἷτις ἐπαῖδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.

Χοῦτῳ τᾷ δούλῳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·

„εἰ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος. 95

95 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν·

τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἄδὺ καθῆσθαι.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

100 „Κῆπεί κά νιν ἔοντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον,
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾶδε.“

ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρουν
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῃ,
φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ἰδρῶς μεν κοχλύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἀέρσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυξεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροά πάντοθεν ἴσα. 110

110 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
ἔξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

„ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλῖνον, 115
115 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἤμὲ παρεῖμεν.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Ἦνθον γάρ κεν ἐγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἔρωτα
ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
120 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστροῃσιν ἐλικτάν.“

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἥς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἡμῶσι καλεῦμαι— 125
125 εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλησα·

εἰ δ' ἄλλῃ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶ,
 πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ.“
 φράξεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελύνα.

130 „Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν,
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν
 ὧ γύναι ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραῖω
 πολλάκις Ἀφαιστόιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ,
 φράξεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135

135 „Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἐτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρος.“ ὥς ὃ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
 καὶ ταχὺ χρῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 140 θερμότερ' ἥς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἄδν.
 ᾧς κά τοι μὴ μακρὰ φίλα θυρήλοισι Σελάνα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
 οὔτε τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
 οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῃ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
 145 μάτηρ τᾶς ἁμᾶς ἀνλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι·
 κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφισ ἐράται.
 κεῖτέ νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150
 150 οὐκ ἔφατ' ἀτρεχὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἶν ἐρωτος
 ἀκράτως ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὥχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν,
 ταυτὰ μοι ἅ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἄλαθής·
 ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 155 καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
 νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτε νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

- ἦρ' οὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἶ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν ναὶ Μοῖρας ἀραξεῖ. 160
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστα κακὰ φάρμακα φαμι φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὤκεανὸν τρέπε πώλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε κἄλλοι 165
 165 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ Ὡ μ ο ς.

- Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Αἰβυκὸν κινάκωνα φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ. 5
 Ὡ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; 8
 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς, 21
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κίσθοιο φυλάσσω 22
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις. 23
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; ἅ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; 24
 ἡνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνῶθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὴν καὶ αὔριον ἄλλά τοι οἰσῶ.
 νύμφα, καὶ προγένειος, ἀπάγξασθαι με ποήσεῖς. 9

- 15 *Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
ἃ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρυν, ἃ τυ πυκάσδει.*
- Νῦν ἐγνων τὸν Ἑρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας* 15
μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
20 *ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστιον ἄχρισ λάπτει.*
- ὦ τὸ καλὸν ποθοῦσα, τὸ πᾶν λίπος· ὦ κύνανορ
Νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἄδεα τέρψις.* 20
- Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τηνῶ ἁλεῦμαι,* 25
25 *ὥπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
καίκα μῆποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἄδὺ τέτυκται.*
- Ἐγνων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
ἀλλ' αὐτῶς ὁμαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη·* 30 *
- 30 *Εἶπε καὶ ἃ Γραῖω τᾶλαθῆα κοσκινόμαντις,
ἃ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὦνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.*
- Ἦ μὰν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
τὰν με καὶ ἃ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἃ μελανόχρους* 25
35 *αἰτεῖ, καὶ θωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.*
- Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἄσέυμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀποκλινθεῖς.
καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἄδαμαντῖνα ἐστίν.*
- Ἰαπομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἦθελε γᾶμαι,* 40
40 *μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δροῖμον ἄννευ· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὥς ἰδεν, ὥς ἐμάνῃ, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.*
- Τὰν ἀγέλαν χά μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀρκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίης.* 45

- 45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὄρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλεον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνου λαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα, 50
ὅς τοσσῆν ἐκύρησεν, ὅς οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

KOPYΔΩΝ.

Οὐκ ἄλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

BATTOΣ.

Ἡ πᾶ ψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

KOPYΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

BATTOΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὄχητο χώραν; 5

KOPYΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄχητο Μίλων.

BATTOΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

10 Κῶχρε' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἵκατι τουτόθε μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖται δ' αὐταί, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὗρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἡ μὰν δειλαῖται γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

15 Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυνθα δίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

ΒΑΤΤΟΣ.

20 Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκα θύωντι
τᾷ Ἡρᾷ, τοιόνδε· κακογράφων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

25 Καὶ μὰν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω, 25
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύξα καὶ εὐώδης μελίτεια.

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ τὰ βόες ὧ τάλαν Αἴγων
εἰς Ἀῖδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἡράσσαιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἄν ποτ' ἐπάξας.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφέρπων
30 δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς, 30
κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρῳ
αὐλέω. ἅ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, εἶπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
35 τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35
τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, τὰ δὲ γυναιῖκες
μακρὸν ἀνάῦσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

᾽ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνᾶς σέθεν οὐδὲ θανοῖσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
40 αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χορὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειε ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωῶσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
45 τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. 45

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἅ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρει.
πεῖ θῆν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω;

BATTOΣ.

50 *Θᾶσαί μ' ὦ Κορύδων πὸτ τῷ Διός· ἃ γὰρ ἄκανθα 30*
ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖται
τάτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἃ πόρτις ὄλοιτο·
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἥρᾳ ἔ λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσιν ἔχω τί νιν· ἅδε καὶ αὐτά.

BATTOΣ.

55 *Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55*

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὅρος ὅκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομούνται.

BATTOΣ.

Εἰπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

60 *Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθών 60*
καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρᾳ κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

BATTOΣ.

Εὖ γ' ὦνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθὲς ἐκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

10 Τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἶπε Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἦς τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴν δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

15 Οὐ μαυτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἥ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὠνθρῶπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἵτέ μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν,
οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἄλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ἱερὸν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστέ κ' ἀπείπης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἡνίδε κείται
ὠρίφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ὀρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πῶς ὦ κίναιδε τάδ' ἔσσειται ἐξ ἴσω ἄμιν; 25
 τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποίθεις,
 σφαῖξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 30 ὠρίφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἐρίσδει 30

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπευδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλλεαι. ἄδιον ἄσῃ
 τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾶλσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
 ποία χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὸ με τολμῆς 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' εἶντα
 παῖδ' ἐτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἅ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
 θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὥς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τευς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ
 ἀκούσας
 40 μέμναμ'; ὦ φθονερόν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρόιον αὐτῶς. 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνίκ' ἐπύγισόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βᾶθιον τήνῳ πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

45 Οὐχ ἐρψῶ τηνεῖ· τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος, 45
 2*

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἔνθ' ὕδατος ψυχρῷ κραῖναι δύο· τὰ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
 τᾶ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνως.

ΛΑΚΩΝ.

50 Ἡ μὲν ἀρνακίδας τε καὶ εἰρία τεῖδε πατησεῖς,
 αἶκ' ἔνθης, ὕπνω μαλακώτερα· τὰ δὲ τραγεῖται
 τὰ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

55 Αἰ δέ γέ κα τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρῶν
 δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνεῶν.
 στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχούσας.

ΛΑΚΩΝ.

60 Αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάζευ·
 τὰν σαντῶ πατέων ἔχε τὰς θρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἔνθ' οἱ πόθ' ὁ βουκόλος ὦδ' ὁ Αὐ-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν θροτόμον βωστρήσομες, ὅς τὰς ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων.

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὴν κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἴω ξένε μικρὸν ἄκουσον

τειδ' ἐνθῶν· ἀμὲς γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὸ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνης, μήτ' ὦν τύγα τοῦτου ὀνάσης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 *Ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα* 70
τὸ πλεόν εὐθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζη.
Ἄδὲ τοι ἅ ποιμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὄρης φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

75 *Μή τὴν τις ἡρώτη πὸτ τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα* 75
αἷτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποιμνιον; ὥς λάλος ἐσσί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθῆα πάντ' ἀγορεύω
κοῦδὲν κανχωμαι· τὴν γε μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἶα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν αὐθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἣ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκόλιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 *Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν* 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ'
ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐμ' ὁ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

85 *Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,*
καί μ' ἅ παις ποθορῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ-
γεις“; 85

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
 τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἃ Κλεαρίστα
 τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἄδύ τι ποππυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
 ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνια
 παρ' ῥόδα, τῶν ἄνδρα· τὰ δ' αἰμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἶ μὲν ἔχοντι 95
 λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἶ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆγ' ὃ μὲν δώσω τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
 ἐκ τᾷς ἀρκεύθω καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
 τὰν οἷν τὰν πέλλα, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τᾷς κοτίνῳ ταὶ μακίδες· ὧδε νέμεσθε, 100
 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾷς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος ἃ τε Κιναίθα;
 τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

105 Ἔστι δέ μοι γανυλὸς κυπαρίσσινος, ἐστὶ δὲ κρατήρ, 105
 ἔργον Πραξιτέλεως· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἐστὶ κύων φιλοποῖμνος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἄμῳν,
μὴ μεν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὄρῃτε, τὸν αἰπόλου ὥς ἐρεθίζω· 110
οὕτως χύμές θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα ῥαρίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

115 Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα 115
σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
εὖ ποτεικγκλίζευ καὶ τὰς δρυὸς εἴχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μὰν ποκα τειδέ τυ δῆσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθευ; 120
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆρῶν μὰν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νυν εἰς τὸν Ἀλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κραῖθι 125
οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκει.

ΛΑΚΩΝ.

ῥεῖτω χῶ Σύβαρις ἀμὴν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἅ παις ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἐδουτι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια
φέρεβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ. 130

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἐδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
135 τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλὸν τί με κάρ' ἐφίλησεν. 135

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθήης.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμπῶ ναι τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀρέλα· κήγῶν γὰρ ἰδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
κατ' τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὧδ' ὀπόκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὑμῖν ἀλεύμαι.
145 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὑμέ
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λήμνας.
οὔτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς 145

τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἄμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

150 αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὃ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' αἶιδον.

5 πρᾶτος δ' ἄρχατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδὴ.)

α Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποιμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὺ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν αἶδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
10 ἅ τοι τᾶν οὔων ἔπεται σκοπός· ἅ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἄλλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θεόισαν.

α' Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνήμεσιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρῶα καλὸν ἀμύξῃ.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπνραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ᾧ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ᾄδειν. 20

(Δαμοίτου ᾠδή.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθο-
ρῶμι

ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἐχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθορῶμι, 25
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμί γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' αἴοισα
ζαλοῖ μ' ὦ Παιὰν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσης
οἴστρεϊ παπταίνουσα ποτ' ἄντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων
30 αὐτᾶς, ἐκνυξεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. 30

γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστέ κ' ὁμόσση
αὐτὰ μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νᾶσω.
καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγουσι.

35 γ' Ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μευ ἅ μία κῶρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνεται, τῶν δέ τ' ὀδόν-
των

λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον·
40 ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
42 ἧ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει. 41

ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ τὰ πόρτιες ἀντίκα ποῖα. 45
νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσασται δ' ἐγένοντο.

Idyll. VII.

Θ α λ υ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλεντα
εἴρομεν ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
τᾷ Διοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰτί περ ἐσθλὸν
5 λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
Χάλκωνος, Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυσσε κράναν
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· τὰ δὲ παρ' αὐτάν
αἰγειροὶ πετέλαι τε εὖσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόσσαι.
10 κοῦπῳ τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
ἄμιν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καί τιν' ὀδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἡγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῷκει.
15 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
κνακὸν δέρμ' ὅμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἄμφι δέ οἱ στήθεσσι γέρον ἐσφίγγετο πέπλος
ξωστήρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαῖω
δεξιτερῇ κορύναν. καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
20 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες· 20
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδαι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;

- 25 ἢ μετὰ δαίτ' ἄκλητος ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 λανθὼν ἐπὶ θρώσκεις; ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην· „Ανκίδα φίλε, φαντί τι
 πάντες
 ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπεύροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμνητήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἡ γὰρ ἑταῖροι
 ἄνδρες εὐπέπλω Λαμάρτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκκριθὼν ἀνεπλήρωσεν ἁλῶν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἅως — 35
 βουκολιασδῶμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασεῖ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπνρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πῶ κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν 40
 αἰεῖδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.“
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσας
 „τάν τοι“ ἔφα· „κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 45 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιγίδα· κῆγ' ἄν μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνουσα.“

(Ανκίδου ᾠδή.)

α' Ἐσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,

- χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὕγρα διώκη
 κύματα, χ' Ὀρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 53 αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτῶμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 ῥύσεται· θεομὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
- α' χ' ἄλκνόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὅς ἐσχατα φυκία κινεῖ·
 ἄλκνόνες, γλανκαῖς Νηρηίδαι τὰ μάλιστα
 60 ὀρνιθῶν ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἴκοιτο. 62
- β' Κῆρῳ τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
 63 παρ πυρὶ κεκλιμένους, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεί. 65
- β' Χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
- 70 γ' Αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τὰς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνης ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφ' ἐπονείτο, καὶ ὥς δρυὲς αὐτὸν ἐθρή-
 νευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύνοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο, 75
 75 εὔτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὕψ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
- δ' Αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἑόντα κακῇσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον λοῖσαι 80
- Ἀγεάνακι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν 81

- 80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,
οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
- γ' Ὡ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
καὶ τὸ κατεκλῆσθης ἔς λάρνακα, καὶ τὸ μελίσσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας. 85
- 85 αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὥφελες εἶμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἴγας
φωνᾶς εἰσαῖων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελίσσόμενος κατεκέκλισο θεῖτε Κομᾶτα.
-
- Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐτίς 90
90 κῆρυγόν τοι' ἐφάμαν· „Ανκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἀν' ὥρεα βοηκλέοντα
ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἐπλεο Μοῖσαις.“ 95
- (Σιμιχίδου ᾧ δῆ.)
- 95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἑρωτες ἐπέπταρον· ἥ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἴγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίματος ἀνέρι τήνῃ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἀριστις,
ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἰθετ' ἔρωτι.
- β' Τὸν μοι Πᾶν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἔς χειρας ἐρείσας,
εἴτε Φιλῆνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
105 κεῖ μὲν ταῦτ' ἔρδοις ᾧ Πᾶν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσθοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·

- β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροῶ πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κυάσαιο καὶ ἐν κυΐδαισι καθεύδοις, 110
 εἷης δ' Ἥδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
 πέτρα ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὀρατός.
- α' Τμῆς δ' Τετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺν λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺν Διώνας,
 ᾧ μάλοισιν Ἑρώτες ἐρευθομένοισιν ὁμοιοί,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεεῖ μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναικες 120
 „αἰατ“ φαντὶ „Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“
- γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἀρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῇσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολὼν ἄγχοιτο παλαιίστρας. 125
 ἄμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι γραῖα τε παρεΐη,
 ἅτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρνέοι.

- Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δὲ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺν γελάσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχολίοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἶναρέησι.
 πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἰγειροὶ πετέλαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες

- τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις. 140
 140 αἶιδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδε θέρους μάλα πίνους, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχνηαι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
 145 θαυσιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραξε·
 τετράενες δὲ πίδων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασσίον αἶπος ἔχοισαι,
 ἧρά γέ πα τοιόνδε Φόλῳ κατὰ λάϊνον ἄντρον
 150 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρον ἐστάσατο Χείρων; 150
 150 ἧρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὥρεσι νᾶας ἐβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 155 βωμῷ παρ Δάματρος ἀλφάδος; ἅς ἐπὶ σωρῶ 155
 155 αὐτίς ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Μενάλκας.

- Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῶγ' ἦστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβω,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω αἶείδεν.
 5 5
 5 πρῶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5
 „μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;

φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰδῶν.“

τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶδ' ἀμείβετο μύθῳ·

„ποιμὴν εἰροπόκων ὄων συριγκτὰ Μενάλλα,

10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθῃς τύγ' αἰδῶν.“

MENALKAΣ.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

MENALKAΣ.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὴν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὴν δὲ θῆς ἱσομάτορα ἀμνόν.

MENALKAΣ.

15 Οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 16

χὰ μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENALKAΣ.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,

λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτῳ, ἴσον ἄνωθεν·

20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὰν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,

λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτῳ, ἴσον ἄνωθεν.

πρώαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ

τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθῆις διέτμαξεν.

MENALKAΣ.

25 Ἀλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι. 28
πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκρα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῃ 35
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μῆδεν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κραῖναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὁμοῖον
μουσίῳ Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τεῖδ' ἀγάγη, χαίρων ἀφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

40 Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι, 46
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι χαὶ βοτάναι. 44

ΔΑΦΝΙΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
45 οὔθ' ατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 48
χῶ τὰς βῶς βόσκων χαὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἦ τράγε, τῶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας

Χοῖ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν. 29

μυρίον, ὦ σιμαί δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 50
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἔθ' „ὦ καλὲ“ καὶ λέγε „Μίλων,
 ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
 μός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷς ἀπαλᾷς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας. 60

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 τᾶν πυματᾶν δ' ὥδ' ἄν οὐτῶς ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μει-
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
 οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα. 65

Ταὶ δ' ὅγες, μηδ' ὑμέσ' ὀκνεῖθ' ἀπαλᾷς κορέσασθαι
 ποίας· οὔτι καμῆσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθ' ατα πλήσατε πᾶσαι.
 ὥς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. 70

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰίδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς θαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον.

80 'Αδεῖ' ἅ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἅδ' ὃν τὸ πνεῦμα·
80) ἅδ' ὃν δὲ χά' ἑρέος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.

Τᾶ δρυῖ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα.
τᾶ βοῖ δ' ἅ μύσχος, τῷ βονκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

85 Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν·
„ἅδ' ὃν τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
85 κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάξεο τᾶς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.
αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναι τὰν μούλαν δώσω τα δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.“

90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρι νεβρὸς ἄλοιτο.
ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα
9 ὥτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτῳ πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναῖδα γᾶμεν.

ἅδ' ὃν δὲ χά' μύσχος γαρεύεται, ἅδ' ὃν δὲ χά' βῶς.

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλλκας.

Βουκολιάζεο Δάφνι, τὸ δ' ὥδ᾽ ἄρχεο πρᾶτος,
ὥδ᾽ ἄρχεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρωσ.
χοῖ μὲν ἀμᾶ βόσκονται καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζειν
ἐκ ποθεν, ἄλλοθι δ' αὖτις ὑποκρίνοισθ' Μενάλλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄδὺ μὲν ἄ μόσχος γαρούεται, ἄδὺ δὲ χά βῶς,
ἄδὺ δὲ χά σῦριγξ, χῶ βουκόλος ἄδὺ δὲ κήρῳ.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλῶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας
λίψ κόμαρον τραγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῷ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτῳ Δάφνις ἔειπεν ἐμὶν, οὕτῳ δὲ Μενάλλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄϊνα μᾶτερ ἐμά, κήρῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
ὧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνι χόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὔαι
φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν
χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεπλάταγῃσα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα.
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός.
αὐτοφυῇ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτωνι,
τῇν δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ᾧ κρέας αὐτός

σιτήθην πέτρῃσιν ἐν Ἰκαρίῃσι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαγχάσατο κόχλῳ.

* * *

* *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ῥῥάς,
τάς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω. 30)
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
Ἰρακες δ' Ἰραξιν, ἐμὴν δ' ἅ μοῖσα καὶ ῥῥά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖτος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνους
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
25 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὥς μὲν ὀρήτε 35
γαθεύουσιν, τῶς δ' οὔτι ποτῶ δαλήσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΑΩΝ.

Ἑργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ῥῥυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ὦν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,
οὔθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ᾧσπερ ὅς ποίμνας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
5 ποιός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσθῆ, 5
ὃς νῦν ἀρχομένῳ τᾶς αὐλάκος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτερᾶμνω,
οὔδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΑΩΝ.

Οὔδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἐκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῶ;

BATTOΣ.

10 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἄγρουπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΛΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

BATTOΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐκ πίθῳ ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

BATTOΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΛΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; 15

BATTOΣ.

Ἄ Πολυβώτα,
ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἃ καλαμαία.

BATTOΣ.

Μωκάσθαι μ' ἄρχῃ τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΛΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

BATTOΣ.

(Ῥιδή.)

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδιαν μοι
25 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ισχνὰν ἀλιόκανυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἅ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.

30 Ἀ αἰῖξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἅ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειο ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,

35 Τὼς ἀνύλως μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ μᾶλλον τύ,
 35 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
 ἅ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΑΩΝ.

Ἡ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βοῦκος αἰοιδάς.

ὥς εὖ τὰν ιδέαν τᾷς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.

40 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.

θαῖσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσῃ.

(Ὡιδή.)

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχν, τοῦτο τὸ λαὸν
 εὖεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅτι μάλιστα.

Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ θράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἴποι· „σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“ 45

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾷς κόρθυος ἅ τομὰ ὑμῖν
 ἡ ξέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

Σίτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

50 Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυθαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
85 μῆπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 125

Ταῦτα χορὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδεν,
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖτε πρέπει λυμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθορευοίσα.

Idyll. XI.

K υ κ λ ω ψ.

Οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὐτ' ἐγκριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ ται Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.

5 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα 5
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.

οὕτω γὰρ ῥαῖστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμίν,
ὦρχατος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾷς Γαλατείας,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.

10 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις. 10
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.

πολλάκι ται ὄνες ποτὶ τωὺλλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
αὐτεῖ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φρυκιοέσσης

15 ἐξ αὐοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος. 15

Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλευνον. 16

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρᾳ 17
 ὑψηλᾷ ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

(Ωιδή.)

α' Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλεῖντ' ἀποβάλλῃ 21
 μόσχῳ γαυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
 20 φοιτῆς δ' αὐτ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἐχῇ με,
 οἶχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολὺν λύκον ἀθρήσασα;

α' Ἡράσθην μὲν ἐγὼ γὰρ τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρῶτον 25
 ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις ὑακίνθινᾳ φύλλᾳ
 25 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παρ' νῦν
 ἐκ τήνῳ δύναιμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις· 30
 ὦνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 30 ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω, 35
 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 35 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὁπώρα,
 οὐ χειμῶνος ἄκρῳ· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεῖς αἰεῖ.

β' Συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων, 40
 τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν αἰείδων
 πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς 40
 πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

40 β' Ἀλλ' ἀφίκευ τὸ ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξείς. 44
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο; 49

λευκοτέρα παντᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός,

20

- β' Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
 ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκάς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι. 48
- β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν, 50
 ἐντὶ ὄρνυς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 50 καϊόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
- β' Ὡμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
 ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα, 53
 αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκά
 53 ἦ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγῶνι' ἔχοισαν.
- β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 58
 νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γα νεῖν μασεῦμαι,
 εἴ τίς κα σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν. 60
- 60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθιοι
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὦδε καθήμενος οἶκαδ' ἀπενθεῖν.
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 63
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δοριμεῖαν ἐνεῖσα.
- γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
 65 οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὁρῶσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιὰθῇ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
- γ' ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 70 αἴκ' ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 69

τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

δ' Πολλὰὶ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
75 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰρ κήγῶν τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διὰ γ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

Idyll. XII.

Ἄ τ τ η ς.

α' Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῦ
ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιον
ἥδιον, ὅσσον ὅς σφετέρης λασιωτέρῃ ἄρνός,
5 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
συνπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
• φηγόν
ἡελίου φεύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.

10 β' Εἰθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
„δῖω δὴ τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶϊθ', ὃ μὲν Ἰσπνίλος, φαίη χ' ὁ Ἀμυκλαῖάων,
τὸν δ' ἔτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἶτην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ξυγῶ. ἦρα τὸτ' ἔσσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς.“

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρῳ
 ἄθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγεῖλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 20 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡμθείοισι μάλιστα.“

γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσουνθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεῖν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 25 ἦν γὰρ καὶ τι δάκῃς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὠνήσας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἔρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρώτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὴν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
 35 ἦ πῃ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Αὐδὴν ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὀποῖρ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Idyll. XIII.

Ἰ λ α ς.

- Οὐχ ἄμιν τὸν Ἑρώτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῦμεν,
 Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
 5 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀμφιτρυῶνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἴλα, τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥσει φίλον υἱέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο, 10
 οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀῶς,
 οὐδ' ὅποκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὄρῳεν,
 σεισαμένας πτερά ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρῳ,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονναμένος εἶη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἶκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἐπλῆι μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρωίνης, 20
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ἴλας εὐάνδρον ἐς Ἀργῶ.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
 25 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἵαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 25 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρουθέντες ἐς Ἀργῶ

ἄτις κυανᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναυς, 22
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν. 23
 αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, ἄφ' οὐ τότε χοιράδες ἔστιαν. 24

- Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτου ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανόν 30
 αὔλακας εὐθύνουντι βόες τρίβοντες ἀρότρη.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ξυγὰ δαῖτα πένοντο
 30 δειλινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἐνθεν βούτομον ὄξυ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχθε' Ἔλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 35 οἱ μίαν ἄμφ' ἑταροὶ αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένη ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 κυνέον τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντων
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 40 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο.
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δεινὰ θεαὶ ἀγροισάταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλὺς ἔαρ θ' ὀρώσασα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπέιχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερσὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
 45 πασάων γάρ ἕως ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
 Ἀργεῖφ ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρρὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἐταίροις
 „κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πλευστικὸς οὐ-
 ρος.“
 50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσιν
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἀμφιτροωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χεὶρ.
 55 τρὶς μὲν Ἔλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά

- ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω.
 ὥς δ' ὁπότε ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῆς ἐσακούσας
 νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὐρεσιν, ὠμοφάγος λῆς
 60 ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,
 Ἥρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν
 οὐρεα καὶ θρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 65 ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἄπερ ἰόντων,
 ἰστία δ' ἡμίθεοι μεσουνύκτιον ἔστε καθεῖργον
 Ἥρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἅ πόδες ἄγον ἐχώρει
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἰλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
 70 Ἥρακλέα δ' ἦρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ,
 περὶ δ' εἰς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Idyll. XIV.

Κυνίσκας ἔρως ἢ Θυνώνιχος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομες οὐχ ὥς λῶστα Θυνώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,
χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἅμ' ἀυαλέοι δὲ κίκιννοι.
5 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτας, 5
ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἶμεν.
ἦρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπτῳ ἀλείρω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἅ χαρίεσσα Κυνίσκα
ὕβρισδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θοῖξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

10 τοιοῦτος μὲν αἰὲν τὴν φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς, 10
πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ
καινόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὁ Ἀργεῖος κῆρῶν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
Ἄπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ' ἐμὴν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
15 θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς 15
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὥς ἀπὸ λαυῶ
βοῦβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἥς πότος ἀδύς.
ἦδη δὲ προλόντος, ἔδοξ' ἐπιχεισθαι ἄκρατον
ᾧτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν.
20 ἅμεις μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὥς ἐδέδοκτο· 20
ἃ δ' οὐδὲν παρϑέοντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
„οὐ φθερῆξῃ; λύκος εἶδέ σ'“· ἐπαιξέ τις. „ὥς σοφός“
εἶπε,

κῆφᾱπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄβας.
ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
25 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἶμεν. 25

- τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὧτὸς ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὐτῶς·
 οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοι τέσσαρες ἐν βᾶθει ἡμες,
 30 ὡς Λαρισαῖος τὸν ἐὼν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκη
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσας τὴν Θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἦλασα, κάλλαν αὐτῆς. ἀνειρύνσασα δὲ πέπλως 35
 ἐξ ᾧ ἀπώχετο θαῖσσον, „ἐμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλλπε φίλον. τῆνῳ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ῥεοῦντι.“
 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπαροφίοισι χελιδῶν
 40 ἄψορον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
 αἶνός θην λέγεται τὸ βεβάκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἵκατι· ται δ' ὀκτώ, ται δ' ἐννέα, ται δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἅμεις δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσ-
 σας.
 ᾧτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὃ τᾶς ὑποχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγιῆς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασιεῦμαι κῆγῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ἀσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ὦφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
 60 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἷα χορὴ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἰ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 70 λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθαι
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσai.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΘΑ.

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνω. ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 80

4*

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

- ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἃ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὺ δὲ μασσοτέρω ἔμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γέλτονες ὦμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἶεν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀφθν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, καὶ τὰν πότινιαν. καλὸς
 ἀπφῦς.—
 15 κέφρος μὰν τήνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηγυς.

ΓΟΡΓΩ.

- Χῶμος ταῦτ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπταδράχμωσ κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηραῶν,
 20 πέντε πόκωσ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' 20
 ἔργφ.

ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.

25 ἦνιδ' ἐγών. εἵπαις κεν ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.

25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὦρα κ' εἶη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε *ἡματινὸν*
 θές. πάλιν αἱ γαλαῖαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἃ δὲ σμάμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἄπληστε, 30
 ἔργει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 πάνε', ὅχ' οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλάξ τας μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄφ' ἰστω; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἄργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπας.

τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 40 ἀμφίδες. οὐκ ἄξῳ τυ τέκνον. μορμῷ δάκνει· ἵππος — 40
 δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον. —
 ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

- 45 *χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.* 45
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργός
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
50 *ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρεῖω.* 50
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἰδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησέεται τὸν ἄγοντα.
55 *ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι.* 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμιν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 *Ἐξ ἀνλᾶς ὦ μᾶτερ;*

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

60

εὐμαρές;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείραθ' θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 Θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὁμιλος 65
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῦ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μή τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχει Εὐνόα ἀμῶν.
οἶμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
70 ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαίμων ὠνθρωπε, φυλάσσεο τῶμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὥρας κῆπείτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
75 ἅμ' ἐπεριτέλλων. χρηστῷ κοίτιρμονος ἀνδρός. 75
φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὧ δειλὰ τὴν βιάξεν.
κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὅ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

80 Πότνι' Ἀθαναία· ποταί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι, 80

ποιοι ξυρογράφοι τὰκριβέα γράμματα ἔγραψαν.
 ὥς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὦνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατακείται
 85 κλισμῷ, πρᾶτον ἱουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 ὁ τριφίλητος Ἴδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ' ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κατίλλοισαι
 τρυγόνες ἐκ νασσᾶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοςίαις ἐπιτάσσεις, 90
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὧ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
 95 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾷ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἴδωιν ἀεῖδεν
 ἃ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῖδρις αἰοιδός,
 ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 φθεγξέεται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΤΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας, 100
 αἰπεινόν τ' Ἔρον' ἂν Χρυσῷ παίξοις' Ἀφροδίτα·
 οἶόν τοι τὸν Ἴδωιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὄραι.
 βάρδισται μακάρων Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθνεῖναι
 105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105
 α' Κύπρι Διωνάα, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

- ὠνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαρίζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναιε,
 110 ἃ Βερενικεΐα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκυῖα 110
 Ἄρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
- β' Πὰρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
 115 εἶδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ,
 ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
- γ' Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βροίθοντες ἀνήθῳ
 120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεζομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
 πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζω.
- β' Ὡ ἐβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἶνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες,
 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μιλατὶς ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
 „ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμᾶ.“
 τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρὰ. 130
- 130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἁῶθεν δ' ἀμέσ νιν ἅμα δρόσῳ ἀνθρώποι ἐξω
 οἴσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτύοντα.
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνειδαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς· 135
- 135 γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
 ὀκτωκαίδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός 139

ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,

δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
οὐθ' οἱ ἐτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηλιάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.
ἴλασθι νῦν φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
καὶ νῦν ἦνθες Ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος εἰξεῖς."

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, τί χρῆμα σοφώτερον ἂν θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὥς γλυκυφωνεῖ.
ᾧρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδης.
χῶν' ὅξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μὴδὲ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἄδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰεῖδοντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
5 τίς γὰρ τῶν ὀπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ, 5
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
ἄσπασίως, οὐδ' αὐθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
πολλὰ με τωθάξοισαι, ὅτ' ἐλθίαν ὁδὸν ἦνθον,
10 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πνυθμένῳ χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
 τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος
 ἐσθλοῖς

- 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρει
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὲ δοίῃ,
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς.
 20 τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
 οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.“

- Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἐνδοθι χρυσός
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ πού τινι δοῦναι αἰοίκων,
 25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξειν,
 μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέξῃ
 μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
 Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἀἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 31
 μηδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
 ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
 ἀχρὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμενα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
 35 ἄρμαλὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
 μύσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
 μυρία δ' ἅμ πεδίον Κραννῶνιον ἐνδιαάσκον
 ποιμένες ἐκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεῶνδαις·
 40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,

ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς αἰοδὸς ὁ Κῆριος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Ἀνκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροῖης Κύνκνον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰοδοί;
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἑλθῶν
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύνκλωπος,
 55 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 Εὐμαιος, καὶ βουσί Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χορήματα δὲ ζῶοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἧόνι κύματα μετρεῖν,
 ὅσσ' ἀνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλύνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρέλκειν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δὲ οἱ εἴη
 65 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχει ἡμερος αὐτόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθα
 70 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰοδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος.
 οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτοὺς
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοδοῦ,

- ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 75 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Αἰβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
 80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι
 ζῶννυται, ἵππεια δὲ κόρον σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθῆνα
 κούρη θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίῳν
 εἰληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 85 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄσπεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
 90 ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλόσας· αἱ δ' ἀνάρριθμοι
 μῆλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 ἄμ πεδίον βληγῶντο, βόες δ' ἀγελᾶδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 95 ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ὑπόθι δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοδαί
 καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
 100 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραις ἐμβασίλευεν.
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσιν
 ὕμνειν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητᾶν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 105 Ὅρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,

ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 θαρσύνσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ᾠδαῖν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲλ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν ᾠδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσης· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

- 8 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ᾠοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
 10 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθαιτο
 15 βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδριάζει, Πέρσῃσι βαρὺς θεὸς αἰολομήτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνου 20

- ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδῃσι,
 χαίρων νύων ὧν περιώσιον νύωνοῖσιν,
 ὅτι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται εἰο νέποδες γεγαῶτες. 26
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἰοὶ κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκῦταλον κεχαραγμένον ὄξοις.
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρῃσ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κόρυα
 κόλπον ἔς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐπὼ τινα φαντὶ ἄδειν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἐὼν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ᾧ δέ κε παισὶ 40
 θαρσύνσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἔς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥήιδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κνανέαν καὶ στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑὰς δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

- Ἀργεΐα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 56 ἄλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 56
 Αἰακίδῃ Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίε
 αἰχμητᾶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ μητρός, ὅτε πρῶταν ἶδες ἄω.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
 ἥ δέ οἱ εὐμένεοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ εἰοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν· 65
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρόιον κατθεῖο κολῶναν,
 [ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγυὺς ἐοῦσιν,]
 70 ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“ 70
 Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἔς τρις ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἰσίος ὄρνις.
 Ζηνὸς πον τόδε σᾶμα. Αἰὲ Κρονίῳ μελόντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ, 75
 πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φρωτῶν
 λῆδον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φνεί ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει. 80
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαί δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

- 85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγὴν ἔμβασιλεύει. 85
καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικίᾳ
σαμαίνει, Ἀνκίοις τε φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
90 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται 90
πόντον ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ μιν ἄσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
95 ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθῃσι βασιλῆας· 95
τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβάς
πεξὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
100 οὐδέ τις αἰγιάλῳ δὲ θοᾷς ἐξέλατο ναός 100
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσίῳ ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι·
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πᾶλλειν.
ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
105 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
οὐ μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πύλῃ χρυσός
μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχυται μογεόντων·
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
αἶψα ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
110 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδῶρηται βασιλεῦσι, 110
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας
ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοδάν,
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
115 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον 115
αὐτ' εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη

- ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 120 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
 ἄορι, γὰ κέκρυνται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονίη
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἰχνη,
 125 ματρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ θυώδεας εἷσατο ναοὺς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χροσῶ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἄρωγούς.
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 μῆσι περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτὸς τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
 130 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλει· ἀγοστῶ,
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνον δὲ στόρνυσιν ἰαύειν Ζητὶ καὶ Ἥρῃ
 135 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις.
 χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἑπιθαλάμιος.

Ἐν ποτ' ἄρα Σπάρτῃ ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσιν
 πρόσθεν ἑὺγράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ταὶ πρῶται πόλιος, μέγα χοῦμα Λακωνίαν

5 ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγεται τὰν ἀγαπατᾶν 5
 μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς νύϊων.
 ἄειδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσί περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἰαχε δῶμ' ὕμεναίω.

(Τμέναιος.)

α' Οὔτω δὴ πρωιξὲ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυνώματος, ἦρα φίλυπνος 10
 ἦρα πολὺν τιν' ἐπινες, ὅτ' εἰς εὐνὴν κατεβάλλευ.
 εὔδειν μὲν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 15 παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ 15
 κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυὸς ἄδε.

β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπερχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὄλλοι ἀριστέες, ὥς ἀνύσαιο.
 μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.

α' Ζαρὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 20 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρῃ τίττοι ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετρῶ,
 25 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία, 25
 τὰν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ.

γ' Ἀὖς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμίν.
 30 πείρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα 30
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος·
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαιμόνι κόσμος.

γ' Οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῶ

- κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 25 οὐ μὰν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρεσίεργον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 γ' ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ
 40 καὶ λειμώνια φύλλα 40
 ἐρψοῦμες στεφάνως δρεφούμεναι ἀδὺ πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένοι ὡς γαλαθῆναί
 ἄρνες γειναμένους ὅλος μαστον ποθέοισαι.
 γ' Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ ἀνξομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, 45
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λαξύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννείμῃ· δῶροισι τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 50
 Λατὼ μὲν δοίῃ, Λατὼ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἶσον ἐρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἀφθιτον ὄλβον
 ὡς ἐξ εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθῆιν.
 55 δ' Εὐδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες 55
 καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἃ μὴπιλάθησθε.
 νεύμεθα ἅμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμφω ἐπι τῷδε χαρεῖης.

Idyll. XIX. (XXIV.) *

Ἡ ρ α κ λ ί σ κ ο ς.

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα τόχ' ἅ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
 ἄμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς Ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 „εὖδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὖδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἄδελφεῶ, εὖσοι τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἅω ἴδοιτε.“
 10 ὥς φασμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κάτ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 15 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τῶ δ' ἐξεληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἱμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἤνθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὅγ' εὐθύς αὖσεν, ὅπως κακὰ θηροῖ' ἀνέγνω
 κοῖλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἰφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὁρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται

- οὐλομένοις ὀφίεσσι, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 20 τὼ δ' αὖτε σπείρῃσιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα 20
 ὀψίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῶ αἰὲν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυσεν, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρῶμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἰσχει ὀκνηρόν·“ 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παλδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρόν πο, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρῶς ἄπερ ἡριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“ 40
 Ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντήρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρο.
 ἦτοι ὄγ' ὥριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεόν, μεγαλῶνυμον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὲ τότε ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θαῦσον ἀπ' ἐσχαρῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

- 50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“ 50
 Ἡ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχοισα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι 51
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπένδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 55 θῆρε δ' ὡς χεῖρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλαΐδιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα 58
 ἔρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων

κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
πατρός· ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.

60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δείους ἀκρόχλου· Ἴφικλῆα· 60

Ἀμφιτρώων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνεῖαν θέτο χλαῖναν
παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτου ἄρτι τὸν ἐσχατον ὄρθρον αἶιδον·

65 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν, 65

καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν,
ἠνώγει. „μῆδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
αἰδόμενος σύ με κρύπτε· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι

70 ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστήρης ἐπέγει.
ἀλλ' Εὐηρεῖδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“ 70

Τόσσ' ἔλεγεν βασιλεια· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
„θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆτον αἶμα.

75 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκύ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσ- 75

σων, 73

πολλαὶ Ἀχαιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον αἰείδοισαι

75 Ἀλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔσῃ Ἀργεῖασι.

τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς νῖός, ἀπὸ στέρων πλατὺς ἥρως,
οὐ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.

80 δῶδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν
μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ· 80

γαμβρός δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τὰδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.

85 [ἔσται δὴ τοῦτ' ἅμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.] 85

ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὐτυχον ἔστω,

- 90 κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·
 καίτε δὲ τῶδ' ἀργίῃσιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
 νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανῆν τεὸν ἠθέλον αὐτοί. 90
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα.
 95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαρῶ δὲ πυρῶσατε δῶμα θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται, 95
 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέδοιτε.
 Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίφρον
 Τειρεσίης πολλοῖσι βαρὺς περ ἑὼν ἐνιαυτοῖς. 100
 Ἰσρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλώῃ
 ετρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένους Ἀμφιτρύωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Αἰνὸς ἐξεδίδαξεν,
 νῆδ' Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἦρας,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἰστόν 105
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλάσσε
 110 πυξίνῃ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρυστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσά τε πύκται 110
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 115 πᾶντ' ἔμαθ' Ἑρμείω διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύκῳ Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι· 115
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὕψ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

Ἀμφιτρούων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων 120
 Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρεξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυγχμόν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι
 Ἀκτωρ Ἰππασίδας δέδαεν, φρυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 130 ὅπποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Ἀκτορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρίψαι νεότητα.

Ὡδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἧς τῷ παιδί τετυγμένα ἀργχόθι πατρός
 δέριμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὅπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
 35 εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

(Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.)*

Δ ι ό σ κ ο υ ρ ο ι .

Ὑμνέομεν Ἀήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς νῖώ,
 Κάστορα καὶ φοβερόν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιξεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμάσιν.
 ὕμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα

- 5 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὲ ἀδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρο βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐγκυρσαν ἀήταις.
 10 οὐ δέ σφρων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῆμα, 10
 ἥε καὶ ἐκ πρῶρηθεν, ἥ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλῃν ἐρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀλομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοί τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες αἰοιδοί·
 25 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξοιμ' αἰεδεῖν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείδω.
 "Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἔν ξυνιούσας
 Ἀργῶ καὶ νιφόμεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἐβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπὴννεμον ἀκτὴν
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' ὀλυνπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίῃν ἐν ὄρει θηγέμενοι ἄγριον ὕλην.

εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἡδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἄν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρείῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὧμον
 ἔστασαν ἥτε πέτροι ὀλοοῖτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἤωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὄρω, τοὺς μὴ πρὶν ὀπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἰ πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τοιόσδ' οἶον ὄρω· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

60 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἶκαδ' ἰκάνουσι. 60

ΑΜΤΚΟΣ.

μήτε σύ με ξείνιζε, τὰ τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;

ΑΜΤΚΟΣ.

γνώσσαι, εἰ σευ διψὸς ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πῖθοιμεν;

ΑΜΤΚΟΣ.

65 εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄξιον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

πυγμάχος, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἄμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΤΚΟΣ.

πὺξ διατεινόμενος σφετέρῃς μὴ φεῖδω τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΤΚΟΣ.

ἐγγὺς ὀρέῃς· οὐ γύνυις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

70 ἦ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΤΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἵ κε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΤΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοίμοι.

ΑΜΤΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἑοικότες εἴτε λέοντες.

γεινόμεθ', οὐ κ' ἄλλω γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλω.

75 Ἦ δ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυνήσατο κοίλῃν. π
οἷ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερᾶς πλατανίστους
κόχλου φυσηθέντος αἰ Βέβρυκες κομόωντες.

ὥς δ' αὐτως ἦρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαΐ Κάστῳ.

80 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρῃσιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χειρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἵλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντας.

ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡέλιοιο.

85 ἰδρίῃ μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες,
βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσσωπον.

αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον

Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε. πολὺς δ' ἐνέκειτο νενευκῶς

ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαῦτεον, οἷ δ' ἐτέρωθεν
ἦρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χῶρῳ ἐνι στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ.

95 ἦτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς
ἀμφοτέρῃσιν ἅμυσσεν ἀμοιβαδίς, ἔσχεθε δ' ὄρμης

παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἐπτυσεν αἶμα

φοῖνιον· οἷ δ' αἶμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
100 ὥς ἰδὼν ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε.

ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινῶτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσε ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς

πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης δινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύς ἤλασε πυγμῇ,

105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς

ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη.
 ἐνθα μάχη θριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμαῖσιν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἱζὺν χειρας ἐνώμα
 110 αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὃ δ' αἰεκέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρωῖτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὃ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.
 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηπάγον ἄνδρα καθείλεν; 115
 εἰπέ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέροις ὑποφήτης
 φθιέγξομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον
 αὐτῇ.

Ἦτοι ὅγε ῥέξαί τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκης ἔλλαβε χεῖρα,
 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς, ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120
 δεξιτερῆς ἦνεγκεν ἐπὶ λαγόνας πλατὺ γυῖον.
 [καὶ κε τυχῶν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
 ἀλλ' ὅγ' ὑπέξανέδν, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
 πληῆξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμφ·
 125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
 ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοῖησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχευθε νείκος ἀπανδῶν
 130 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκτη Πολύδευκες· ὅμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσεται.
 135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω, 135
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθήρῃ.

Τῶ μὲν ἀναρπάξαντε δύνω φερέτην Διὸς νίσσῃ
 δοιᾶς Λευκίπποιο κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τῷγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ νῆ' Ἀφαρῆος,
 140 γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.

Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' αὔσας·
 145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λευκίππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας

τᾶσδε πολὺν προτέροισι, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
 150 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150

ἄνδρα παρετρέφασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροις.
 ἢ μὴν πολλάκις ὕμῃν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε

155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' Ἰππήλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τ' εὐμήλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτὴ·
 ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὕπο σφετέροισι τρέφονται

160 μυρταὶ οὔτε φυνῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τάων εὐμαρὲς ὕμῃν ὀπυίειν ἄς κ' ἐθέλῃτε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.

165 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.“
 ἴσκον τοιαῶδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ὥχετο κύμα
 πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μῦθοις.

σφὼ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρηξάντας ὁμοίον ἔγχεα λοῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ Ὀμαιμος εὖς, κρατερὸς Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 175 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' ἄρῃ 175
 ὀπλοτέρῳ γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυσ ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἰς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θή-
 σειν.

τῷ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὃ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Αὐγκεὺς,
 σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 185 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμᾶς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἰδοῖεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῷ δ' ἄορ ἐκ κολεοῦ ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτὶς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Αὐγκεὺς
 195 τοῦτο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσανον ὅξυ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῷ· ὃ δὲ πληγεῖς ξίφος ἐκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας

200 *κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.* 200
ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρό
Τυνδαρίδης λαρόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἐγκατα δ' εἶσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νευενκῶς
Ἀνγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
ὕπνος.

205 *οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρῷῃ* 205
παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἧ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
τύμβου ἀναροήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετερόιο φονῆα·
 210 *ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν* 210
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἑλαφρῷ
αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφρσαν.

Χαίρετε Ἀήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 *ἐσθλὸν ἅει πέμπετε. φίλοι δέ τε πάντες ἄοιδοί* 215
Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἴλιον οἱ διέπερσαν ὀρήγοντες Μενελάω.
ὑμῖν κῦδος ἀνακτες ἐμήσατο Χίος ἄοιδός,
ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 220 *Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς·* 220
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἄοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι.

- Ἰνῶ κ' Αὐτονόα χά μαλοπάρανος Ἀραγία
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἶοισαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς, 5
 τῶς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τῶς ἑννέα τῷ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμᾷει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἄλιβάτου πέτρας ἅπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῖνον ἔς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχον,
 ἑξαπίνας ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλως ἐκ ζωστήρος ἐς ἱγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, „τίνος κέχρησθε γυναῖκες;“
 Αὐτονόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.“
 20 χαῖ μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὅσσόν περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.
 Ἰνῶ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον
 λαῖ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς αὐτός·
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἷματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθηῖα φέρουσai.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἴη δ' ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαῖνοι·
 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
 εὐσεβέων παιδεσσι τὰ λῶτα, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόμεντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγονυίδα κάτθετο λύσας·
 35 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεΐαι ποιναῖς μεμελημέναι ἡρώεσσι,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ά τ η.

Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἔς Νείλειω ἀγλάαν,
 ὅππυι Κύπριδος ἱeron καλάμῳ χλῶρον ὑπασσάλῳ.
 5 τυίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός,
 ὅππως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφίλησ' ἔῳ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱeron φύτον,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθῳ γεγεννημέναν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις,
 πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέουσ' ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ μάτερες ἄρνων μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέζαιντ' αὐτοένει, Θευγένιδός γ' ἔννεκ' εὐσφύρῳ·
 οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργῳ κεν ἐβολλόμαν

6*

ὅπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὦξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρ-
χίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὲν οἶκον ἔχουσ' ἄγερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
20 ἀνθρωποῖσι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκόμεν, 20
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μνᾶστιν ἄτι τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένῳ.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδων σ'· ἧ μεγάλα χάρις
25 δῶρ' σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ' φίλων. 25

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι θ ι κ α.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
καῖμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κῆγ' ὦ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλειςθ' ἀπὸ καρδίας,
5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τῆς ζωῆς ἔχω 5
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἀμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
10 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρω, 10
τῷ κε λῳίον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαινέσαις.
ποιήσαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρίῳ,
ὅππῃ μῆδεν ἀπλῆξεται ἄγριον ὄρετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

- 15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον μάλα.
 καὶ μὲν σευ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσαι,
 τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐδήκασα.
 ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 20 φίλῃ δ', ἅς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰεί.
 αἱ γὰρ ὥδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοι κ' Ἔρως οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
 25 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλῳ στύματός σε πεδέρχομαι
 ὁμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἤσθα νεώτερος,
 ᾧτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φόρει,
 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
 35 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις,
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
 νῦν μὲν κῆπλ' τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
 βαίην καὶ φύλακον νεκρῶν πέδα Κέρβερον,
 τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
 40 προμόλοιμί κε παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
βωμὸν δ' αἵμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μᾶλος,
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἄκρεμόνα.

5

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
λητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικία, ὅς μιν ἐπ' ἡμᾶρ αἰεὶ θυέσσιν ἱκεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστάς
μισθύν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

5

III. (X.)

Τρὶν τοῦτο θεᾶν κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Λημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
παρ σέ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθίς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτῆσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην, ἀγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἔν' Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὕμιν υἱὸν ὦνῆρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἔτ' ἄνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μῆσιν ὅπισθε κήνιαυτοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὧ ξένε
σπουδᾷ, καὶ λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθης·
,,Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὥδοποιου.“
προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνῆρ ὁ τὰν κωμωδίαν
εὐρῶν Ἐπίχαρμος.
ὧ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὴν ὧδ' ἀνέθηκαν,
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει,
ὧν ἀνδρὶ πόλιντα

σωρὸν παρεῖχες ὀημάτων μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.

πολλὰ γὰρ πὸτ τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῶν.

10

10

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
κεῖ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχου τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κηγήνυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίξεν, κῆν θέλῃς ἀπόβριξον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικούς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἧ ποκ' ἐμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωῶτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀργεῦει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
5 ἄντρου ἔσω στείχοντες ὁμόροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε, 5
φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀρρεμόνας.

XII. (VI.)

Ἄ δεῖλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἄιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμπεπίαξε λύκος.
6 αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλεόν, ἀνίκα τήνας 5
ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

XIII. (V.)

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις ἀνλοῖσιν αἰεῖσαι
 ἄδύ τί μοι; κῆγὰ πακτίδ' αἰεράμενος
 ἄρξεῦμαί τι κρέκειν, ὃ δὲ βονκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
 Δάφνης, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 5 ἔγγυς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὅπισθεν
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χῖτος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
 εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
 Μοῦσαν δ' ὀδυεῖν οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
 θεῖς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀδυεῖα Καῖκος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἀρχαὶ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τάνθῆματα ταῦτα
 ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
 τοῖς δ' ἐπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
 τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἦδ' ἐνιαυτοῖς·
 5 τοσσόσδε γάρ μιν ἐξέβη μετρούμενος

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾷ θ' αἰ δρυὲς αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξόανον,
 τρισκελές αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλῃτι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

- 5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναν δέ 5
 ῥέϊθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοι ἄχεῦσιν ποικιλότηραυλα μέλη. 10
 ξουθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξω δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Προϊήφῳ
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κεύθους ἐπιρρῆξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νένυση, 15
 τοῦδε τυχῶν ἐθέλω τρισσὰ θυή τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἰσχω
 σακίταν. αἱτοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἔρεῖς „ἐπεὶ Εὐρύμεδοντος
 κεῖται τῆς λερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον νλὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρός μυνόμενοι ὥς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἰοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀδυναίαν κεῖμαι ἐφεισσύμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένης τὸ μνήμα· φρυσὶ γινώμων ὁ σοφιστής,
δαινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χῶν μνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.

πάντων, ὧν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής
καί περ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὥχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἧδ' ἐνιαυτῷ

εἰς Αἶδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,

δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,

νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

αἰαὶ ἔλειν' ἀπαθοῦσα Περιστέρη, ὥς ἐν ἐτοίμῳ

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικρὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῖσσᾳ

Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.

ἔξεῖ τὰν χάριν ἀδὺν ἀντὶ τήνων,

ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ σιᾶθι καὶ εἰσίδε τὸν πάλαι ποιητάν

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος

διῆλθε κῆπ' ἢ νύκτα καὶ πρὸς ἄῶ.

ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,

ὥς ἐμμελής τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος

ἐπεὰ τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XXV.

Αὐδήσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.

Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεις, μηδὲ παρ' ὄρεσιν
 ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίας,
 ἔμπορος ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάζων ἀκρόνυχος ταύτη θεῶ ἱερὸν ἰχθῦν,
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
ἐμπλεα.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὦλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρῳτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθενδε·
ἔργεο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον
5 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρῳτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιῇ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ, 10
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χείλει· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
θνήσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει. 12
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρῳτες. 15

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·
15 μεῖζον δ' ἅ Κυθήρῃ φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύονται
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἅ δ' Ἀφροδίτα
λυσάμενα πλοκαμίδας ἀνὰ θρυμῶς ἀλάληται 20
πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
20 ἐρχομένην κείρουσι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται·

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει, 13
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὃ μιν θνήσκοντ' ἐφίλασεν. 14

ὄξυν δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,
Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖται, 25
στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρονται.

αἰαὶ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

᾿Ωλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις· 30
κάτθανε δ' ἅ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι. τὰν Κύπριν
αἰαὶ

᾿Ωρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρῦες αἰαὶ Ἀδωνιν·
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ᾿ώρεσι θακρύνοντι· 34
πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὰ ἀηδῶν 36
αἰάζει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37

Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἐκλαυσεν ἄρ' 35
αἰαῖ;

ὥς ἰδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
ὥς ἰδε φοίνιον αἶμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· „μείνον Ἀδωνι,
δύσποτμε μείνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω.

ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
πνεῦμα τεὸν ρεύσῃ, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω 45
ὥς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φενύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρουθραίνεται· ἅ δὲ Κυθήρη 35

Ἀχὼ δ' αὐτεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 38

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεται εἰς Ἀχέροντα
παρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.

- 50 λάμβανε Περσεφὸνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσί γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσω, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σε καταρρεῖ. 55
ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνει, καὶ σεσόβημαι.
θυάσκεις ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
55 χῆρα δ' ἃ Κυθήρη, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμαρὲ κυναγείς, 60
καλὸς ἐὼν τί τοσοῦτον ἐμήναιο θηρὶ παλαίειν;
ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες
αἰατ' τὰν Κυθήρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄ-
δωνις. 63

- 60 Αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἄδωνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
λέκτρον ἔχει Κυθήρη τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις. 72
καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐστί, καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.
65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαῦεν,
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν λερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
παγχρυσῷ κλιντῇρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
ὥς τῆνος τέθνηκε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
αἰαξ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

- δάκρυα δ' ἃ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις 64
αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεταί ἄνθη. 65
αἷμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 66

75 *Κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·*
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες 80
χειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδώνιδι· *χῶ μὲν οἷστῶς,*
ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', *ὅς δ' ἐπέτρυνσδε φαρέτραν,*
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλλον Ἀδώνιδος, οὐ δὲ λέβητ' ἐς
κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν ἰαίνει,
ὅς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 85
 80 *αἰῶς ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.*

(Deest una stropha.)

αἰαῖ τὰν Κυθέρην ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὑμῆν,
Ὑμῆν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαείδει 85
αἰαῖ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον ἢ Ὑμέναιον. 80
αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νῖφα τῷ Κινύραο,
ὦλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
αἰαῖ δ' ὄξυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ Παιῶνα
καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἀδωνιν,
 90 *καὶ μιν ἐπαείδουσιν· ὁ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει.* 86
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κῶρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.

Ἀἴγε γόων Κυθέρηα τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν·
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγρος, ὅπως λόγος, αἰσσοίσας
χὰ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχύμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λίπῃς μ' ἀγέραστον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος ἀείδει
μισθὸν ἐλῶν. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V^a)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b)

Εἰ μὲν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἄδέα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c)

Εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,

ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
5 εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν 5
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ὁπόσα τοὶ δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμείροντες αἰεὶ πολὺν πλείονος ὄλβω;
10 λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνητοὶ γενόμεσθα, 10
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἑρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραστον ἀείδῃ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
5 ἣν δὲ νόον τις Ἑρωτὶ δονεύμενος ἀδὺ μελίσδῃ, 5
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.

μαρτυρῶν, ὅτι μῦθος ὃδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
 βαμβάλνει μεν γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰεῖδει·
 10 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρώτα καὶ ἐς Λυκίδαν τι μελίσδω, 10
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδὰ.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώonti παρέστα,
 νηπίαχον τὸν Ἑρώτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
 ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
 „μέλπειν μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἑρώτα δίδασκε.“
 5 ὥς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδον, 5
 νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρώτα δίδασκον,
 ὥς εὔρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνᾳ,
 ὥς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὥς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον,
 10 ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰεῖδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε 10
 θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
 κῆγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτ' ἐδίδασκον,
 ὅσσα δ' Ἑρώς μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

X. (XVI.)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανυρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 5 ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὧνεκα τήνα 5
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνειν. οὐκ ἐπὶ φωρᾷ
 ἐρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντα λοχάσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συναρῆσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίχτιοι κατήλυθεν εἰς Ἀἶδαο.
 ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὦνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλῆτο κελεύθως. 8
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς·
 ὀλβιος ἦν θανάσκων, ὅτι ἱμερον αἶνόν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δεινδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἑρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὦνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τῷς καλάμῳς ἅμα πάντα ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων 5
 τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἑρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευε.
 ᾧ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τῷς καλάμῳς ῥίψας ποτ' ἀροτρεὰ πρέσβυν ἱκανεν,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δεῖξεν Ἑρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς 10
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδευ τᾷς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχευ.
 φεῦγε μακράν. κακόν ἐστι τὸ θηρίον. ὀλβιος ἐσση.
 εἰσόκε μή μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ 15
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σεῖο καθιξεῖ.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἡὲ θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφακ'· τί νυ τόσον ἀπήχθεο καὶ τὴν αὐτᾶ,

5 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἑρωτα τεκέσθαι,
ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοίου; 5
ἐς τί δέ νιν παγὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἤμεν,
ὥς μὴ πικρὸν εἶντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὴν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡλιόνα ψιθυρίσδων,
λίσσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
χοῖεν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χοῖεν ἅπασαν
ὠτειλάν· μοιραία δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἶαρος ὦ Μύρσων ἢ χείματος ἢ φθινοπώρῳ
ἢ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχέαι ἐλθεῖν;
ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες;
ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
5 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοί 5
θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκηφ.
ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΥΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·

- 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἤμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέρ' ὥρια τίκτει.
 σῦλον χεῖμα φέρον νιφετόν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
- 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόδητον ὄλω λυκάβαντι παρεῖη,
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νυξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἁώς.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροισιν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι αἰὲ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τὰς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Παντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναίσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων φάστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε ὕ ρ ὠ π η.

- Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμελὲς πεδᾶα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὄνειρων. 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὥισατ' ἠπείρους δοιάς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
 10 τῶν δ' ἥ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἥ δ' ἄρ' ἔῳκει 10
 ἐνδαπίη, καὶ μᾶλλον ἐὴς περιόσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἥ δ' ἐτέρη κρατερεῇσι βιωμένη παλάμησιν
 εἴρουεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 16
 ἥ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρως δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
 20 ὅψε δὲ δειμαλέην ἀνευείκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποιοὶ με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὲ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

- τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἰδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον. "
 "Ὡς εἰποῦς ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἐταίρας
 ἡλικας οἰέτας θυμήρεας εὐπατερείας.
 30 τῇσιν αἰεὶ συνάθυσεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροῖα προχοῇσιν ἀναύρων,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος ἐῦπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἰψὰ φάνανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἶεν ὀμιλαδὸν ἡγερέθοντο 35
 τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἥφαιστοιο,
 ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαῖοι
 40 ἦεν· ἡ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασσῃ, 40
 ἥ τέ οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρώπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἦν χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὶς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν. 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαίνει κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὕψου ἐπ' ὄφρυος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρῳ παρὰ Νεῖλῳ
 ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναικα.
 ἀργύρεος μὲν ἦν Νείλου ῥόος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἦν Ζεὺς.
 55 αὐφὶ δὲ δηνήμεντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο 55

Ἐρμείης ἦσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτεάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοιοῦτον δὲ φοινήμεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθείη χροίῃ,
 60 τάρσ' ὅς ἀναπλώσας ὥσείτε τις ὠκύαλος νηὺς
 χρυσεῖον ταλάροιο περίσκηπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖτος ἦν τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἶ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἔς ἀνθεμόεντας ἴκανον,
 ἄλλῃ ἐπ' ἄλλοίοισι τότε ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 65 τῶν ἣ μὲν νάρκισσον εὐπνούν, ἣ δ' ὑάκινθον,
 ἣ δ' ἰόν, ἣ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραζε
 λειμῶνων ἑαροτρυφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.

αἶ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκον θυόεσσαν ἔθιραν
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 70 ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,

οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένηα.
 οὐ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν λαΐνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἣ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.

δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσας
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρβεται, οὐδέ μιν οἷος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπὶ βόσκεται, οὐδέ μιν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἱμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰτά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

- ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθείς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι, 90
 ψαῦσαι δ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρόν αὐτμήν.
 στῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρώπειης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέθελγε δὲ κούρην.
 95 ἥ δέ μιν ἀμφαφάσσκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόρρνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὠκλάσε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέχετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἥ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 „Δεῦθ' ἐτάραι φίλιναι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταῦρῳ τερπώμεθαι· δῆ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ' ἐνηῆς
 105 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μέλιχος, οὐδέ τι ταῦροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θεῇ, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.“
 Ὡς φασμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὦκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε. 110
 ἥ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
 χείρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀγάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν ἦν τε δελφίς,
 115 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων. 115
 ἥ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάσσκε θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖν,
 γηθόδυννος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσάθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι 114
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο. 115

- 120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύνδουπος ὑπεῖρ ἄλλα Ἐννοσίγαιος
 κῦμα κατιθύνων ἀλγίης ἡγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἄμφι μιν ἡγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύνθροοι ἀνλητῆρες,
 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες. 120
 125 ἢ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
 τῇ μὲν ἔχειν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλη
 εἶρνε πορφυρέην στολμοῦ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπέης. 125
 130 ἱστίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἢ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπο πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίσροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἄνωθεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἄμφι ἐπαπτήνασα τόσῃ ἀνευεῖκατο φωνήν. 130

- 135 „Πῇ με φέρεσθ' ὦ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέ-
 λευθα

- ἀργαλέ' ἐλπιόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκνάλοις, ταῦροι δ' ἀλγίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖόν τοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή; 135
 140 ἢ ἄρα τις θεὸς ἔσσι· θεοῖς δ' ἐπεικικότα ῥέξεις,
 οὐθ' ἄλλιοι θελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχόωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσιν ἐρετμαί.
 ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερεθείς 140
 145 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσσαι οἰωνοῖσιν.
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἢ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῇ τῶδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἷη.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐννοσίγαιε 145
 150 ἵλαος ἀντήσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι

τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἔμετο.
οὐκ ἄθεεϊ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρὰ κέλευθα.“

“Ὡς φάτο· τὴν δ’ ὥδε προσεφώνεεν ἡΰκερως βοῦς·
,,Θάρσει παρθενική, μὴ δειδίδι πόντιον οἶδμα. 150
155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύνάμαί γε φανήμεναι ὅτι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ’ ἀνέηκε τόσῃν ἅλα μετρήσασθαι
ταύρῳ ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ’ ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφῆια σεῖο 155
160 ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φητύσειαι νῆας,
οἱ σκηπτοῦχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“

“Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται
μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάξετο μορφήν,
λῦσε δὲ οἱ μήτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον Ὄραι. 160
165 ἥ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ’ αὐτίκα νύμφη.

II.

Ἔ ρ ω ς δ ρ α π έ τ η ς.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νῆα μακρὸν ἐβώστρει·
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα —
δραπετίδας ἐμός ἐστιν — ὁ μανύσας γέρας ἔξεις
μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ’ ἀγάγῃς νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ’ ὧ ξένε καὶ πλέον ἐξεῖς. 5
ἔστι δ’ ὁ παῖς περισάμος· ἐν εἰκοσι πᾶσι μαθησῇ.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ’ εἰκελός· ὄμματα δ’
αὐτῷ
δορυμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·

καὶ Κρονίδῃ τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γαίνοτο μήτηρ.

- οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,
 10 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀΐδεω βασιλῆα.
 15 γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δὲ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
 ἀνέρας ἡδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖς πικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἄμμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλέον ἅ δ' αἰεὶ αὐτῷ
 βαιὰ λαμπὰς εἰδοῖα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τις ἔλη τήνῳ, δήσας ἄγε μὴδ' ἐλεήσης.
 25 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ. 25
 κῆν γελᾷ, τύ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλήσῃ,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὅπλα“,
 μὴ τὸ τίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

III. (V.)

- Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάτια.
 ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἅ δὲ θάλασσα
 5 κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
 ἐς χθονὰ παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰρ δέ μοι ἀσπαστά, χά δ' ἀσκιος εὐαδεν ὕλα,
 ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἅ πίτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὃ γριπεὺς ζῶει βίον, ὃ δόμος ἅ ναῦς,

- 10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παρ᾽ αὖ φίλ' ἐμοὶ τᾷς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἃ τέρπει ψοφέουσα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

- Ἦρατο Πᾶν Ἀχῶς τᾷς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτατᾷ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὥς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρως δ' ἐσμυχ' ἐπαμοιβά.
 5 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἤχθαιρέτο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τῶς φιλέοντας, ἦν' ἦν φιλέητε φιλήσθε.

V. (VII.)

- Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσιν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 5 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

- Αἰμυπᾶδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλὸς Ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπο ζυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Ἀηοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί' „πίσον ἀρούρας,
 5 μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῳ.“ 5

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωνος.

Αἶλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τον ἱμερόεντα Βίωνα.

νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.

5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Ἀδόνες αἱ πυκνοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τᾶς Ἀρεθοῖσας, 10
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νάπινα κύκνοι,
15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῶδάν, 15
οἷαν ἐν ὑμετέροις ποτὲ κήδεσι γῆρυς αἶειδεν.

εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.“

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Ἀθηαῖον αἶειδει.

ᾠρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἴ ποτε γαύρως
πλαζόμεναι γοᾶντι καὶ οὐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

γ' Σετο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἴ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ᾠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γένιτο.

30 Ἀχῶ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅτι σιωπῇ 30

κούκети μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σύμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐ τόσον εἰναλήησι παρ' ἥοσι μύρατο δελφίν,
οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀητός, 38

ἀλκυονὶς δ' οὐ τόσσον ἐπ' αἴγῃσιν ἴαχε κῆνξ, 40

40 οὐ τόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγκῃσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 43

ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος 45

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν, 47

ἅς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεξόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοισι

45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἱ δ' ὑπεφώνεον 50

ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“ 50

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ᾠρεα μακρὰ χελιδών, 39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 41

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν. 42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 46

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε;
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
 τως;

50 εἰσέτι γὰρ πνελεῖ τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἄχῳ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς. 55
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερά σεῖο φέρεται.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἄν ποκ' ἕτερες
 ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἡρόνεσσι θαλάσσας. 60
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἐφρευγεν
 ἁ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 60 ἔξετ' ἐρημαίῃσι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 65

ε' Παντὰ τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνὸν περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἑρωτες.
 65 * * * * *
 ἁ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺν πλεόν ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν. 70
 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος. 71
 70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ῥεέθροισι,
 πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλλα· νῦν ἄλιν ἄλλον 75
 νιέα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάχη.
 75 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς' Ἀμφοτέροι παραῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε

Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.
 χῶ μὲν Τυνδαρείοιο καλὰν ἄεισε θυγάτρα
 καὶ Θέτιδος μέγαν υἱὰ καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον· 80
 80 κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ αἰείδων ἐνόμεινε,
 καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ᾄδεα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἑρωτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὰν Ἀφροδίταν. 85
 85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς Πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα.
 Ἄσκη μὲν γοᾷε σε πολὺ πλέον Ἑσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
 οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμήνατο Λέσβος ἐραυνά· 90
 90 οὐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο Τήϊον ἄστν·
 σε πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφoῦς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλᾶνα. 93

* * * * *
 * * * * *

95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ξ * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Αὔσονικᾶς ὁδύνᾳς μέλπω μέλος, οὐ ξένος ῥῥᾶς, 100

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταί 94
 ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι παιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις
 Τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς,

βουκολικῆς ἀλλ', ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητάς,
 κλαυρόνομος μῶσας, τῆς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.

105 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 105

ζ Αἰαὶ ται μαλάχαι μὲν ἐπὶ κατὰ κἄπον ὄλωνται,
 ἥδ' ἐτὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
 ὕστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
 110 ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα 110
 εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γᾷ,
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν βάτραχον ᾄδειν.
 πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
 ᾄδει.

115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
 πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
 ἢ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγεν ᾠδάν;
 120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἄλλὰ Δίκα κίχ' ἐπὶ πένθει τῷδε
 δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
 ὥς Ὀρφεὺς καταβάς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
 σεύς,

ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆγ' ἀν' ἐς δόμον ἦλθον
 125 Πλουτέος, ὥς κέ σ' ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσσῃ, 125
 ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσσδ' αἶ. ἀλλ' ἐτι Κώρη
 Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζεν.
 καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἐπαιξεν
 ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
 130 ἔσσειθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφεὺς πρόσθεν ἔδωκεν 130

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ᾄρεσιν. εἰ δέ τι κῆγών
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς.

- Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλήσαι,
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἐμείο.
βονκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλέα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἷα βλέπεις· ὅποτ' αὖ λαλέεις, ὥς ἀστικά παῖσδεις,
ὥς τρυφῆρ' αἰκάλλεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.
χεῖλέα τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.“ 10
τοιᾶδε μυθίζοισα τρεῖς εἰς ἔον ἔπτυσσε κόλπον,
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὸ πόδε συνεχῆς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τᾷ μορφῇ θηλύνητο, καὶ τι σεσαρὸς
15 καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλασσεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἶμα, 15
καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τᾷ λγεος ὥς ῥόδον ἔρσα.
χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταῖρα.
ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήγνυν· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἄρά τις ἔξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
20 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθθεν ἀδὺς ἰουλος
ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκαξεν ὑπήναν,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

- καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ δέμας αὖ πακτᾶς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῶ δονέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναῖκες, 30
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἄστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
 ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμμὶ, παρέδραμεν. ἦ οὔ ποτ'
 ἀκούει,
 ἧς καλὸς ὡς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἔλαυνεν;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βούτα
 35 καὶ Φρυγίοις ἐνόμευσεν ἐν ὥρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν 35
 ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅντε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 λάθριον ἂν νάπος ἤλθε καὶ εἰς ὅμᾳ παιδί κάθευδε.
 40 καὶ τὸν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ὦ Κρονίδα δια παῖδα βοηνόμον ὄρουις ἐπλάγχθης;
 Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
 ἅ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μηδ' ὦ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστυ
 45 μῆτ' ἐν ὄρει φιλέει, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἄ λ ι ε ῖ ς.

Ἄ πενία Διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει,
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμνα.

κἄν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
 5 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι. 5

Ἰχθύος ἀργευστῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι κοίτῃ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κεῖτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαδίσκοι,
 10 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φνικιόεντα δέλητα, 10
 ὀρμιαὶ κύρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μῆρινθοι κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσά, 15
 πάντ' ἐδόκει τήνοισ· ἅ γὰρ πενιά σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γέλτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ψεύδοντ' ὧ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
 ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω ἄως.
 25 μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι. 25

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

Ἄφρ', ἄλλως μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἀφροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σε θέλω τᾶμῳ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον. 30
 ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

- εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὥς καὶ σχολά ἐστι — τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων, 35
 ἄδων ἐν θρυμῷ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρουπνίαν τάδ' ἔχειν — θέλε δὴ ποτε
 νυκτός
 ὕψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέγειν, μανῦεν ἑταίρω.
 δειλινὸν ὥς κατέδαρθον, ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ, 40
 εἰ μέμνη, τᾷς γαστρὸς ἐφειδόμεθ' — εἶδον ἐμαντόν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κηγῶν. 45
 ᾧ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρεϊ τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρύν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροις;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμ' ἔνυξ, 50
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἔλων τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 πάντα γέ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθύς
 55 ἢ τάχα τᾷς γλαυκᾷς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 55
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπένσας ὅκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὥμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
 ταῦτά με κἀξήγειρε, τὸ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
 τὰν γυνάμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΛΙΕΤΣ Β΄.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ὥμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθ
 χρύσειον ὡς ἴδες εὗρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.
 65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσω — τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματε
 Ὀλπις τῶν ὕπνων, ζάτει τὸν σάρκινον ἰχθῦν,
 μὴ σὺ θάνῃς λιμῶ καπὶ χροσοῖσιν ὀνειροῖς.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κ η ρ ι ο κ λ έ π τ η ς.

Τὸν κλέπταν πότ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγее καὶ χέρ' ἐφ
 καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτα
 5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύνην καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
 θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἄλικά τραύματα ποιεῖ.
 χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μέλισσα
 ὡς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἄλικά ποιεῖς.

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐ ρ α σ τ ή ς.

Ἀνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοία
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε,
 κοῦκ ἤδει τὸν Ἐρωτα, τίς ἦν θεός, ἄλικά τόξα
 5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος, οὐκ ὄσσω λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.

- 10 οἶα δὲ θῆρ ὕλαιος ὑποπτεύησι κυνάγως, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὦρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
λοισθήιον οὐκ ἤνυκε τόσαν φλόγα τὰς Κυthereίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾷ·

- „Αργιε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
20 λάυνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοισθία ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ
κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθον.
25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἶον καλὸν ἐστὶν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηροῦ· 29
30 καὶ κάλλος καλὸν ἐστὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆ. 32
ἦξει καιρὸς ἐκείνος, ὅπανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτέυμενος ἄλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
ὀππότεν ἐξενθὼν ἡρτημένοι ἐν προθύροισι
35 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθης,

λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἅ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῆ. 31

σταῖθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχολῶν με καὶ ἀμφίδες ἐκ ῥεθίων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 καὶ νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μὴ με φοβαθῆς·
 40 οὐ δύναμαι σῖναι σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 καὶ ἀπλής, τόδε μοι τρίς ἐπαίασον· ὦ φίλε κεῖσαι.
 ἦν δὲ θέλης, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ὦλεθ'
 ἔταϊρος. 45
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοις χαράξω·
 45 τοῦτου ἔρωτος ἔκτεινεν. ὁδοιπόρε, μὴ πα-
 ροδύσῃς,
 ἀλλὰ σταῖς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἔταϊ-
 ρον.

Ὡδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρως γεισοπόδων, φοβερὸν λόχον ἄπτει ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὤλεξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ιδίας ἡρτημένον, οὐδ' ἐλυνγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 55 γυμνασίῳ, καὶ τῇδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαυνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθε
 ἄλατο καὶ τῷ γαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἐφαβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας.

ΜΤΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδ' ὑλγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἷον ὁ Κύνκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἥονι τᾷ Γαλατείᾳ;

ΛΤΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλπω;

ΜΤΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ζαλώμενος ἄδεις ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσατο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν
 καὶ νόμος ἐν κόραις Λυκομηδίσι οὐκ ἀλεγοίσαις,
 οὐδ' εὖδειν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδαμείας.

ΛΤΚΙΔΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχῶσατο δ' ἅ Λακεδαίμων
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἑλλην,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακώνων,
 μέλινεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρηα.
 15 λάνθανε δ' ἐν κόραις Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κόρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι, καὶ τὸ βάδισμα
 20 παρθενικῆς ἐβάδιξε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ. 20
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρῖζετο Δηιδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς

- στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ
 25 ἦσθιε δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι, πάν
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισι
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφη
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ
 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες
 νύξ ἄτ' αὖθις με κακῶς ἀπὸ σεῖο με
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

ΚΟΡΗ.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἑκοῖς Ἑλένα τὸν βουκόλον

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ σατυρίσκει· κενὸν τὸ φίλον

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα

ΚΟΡΗ.

5 τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὅφρα

ΚΟΡΗ.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυν

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ κανχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὥς ὄναρ ἦβη.

ΚΟΡΗ.

ἂ σταφυλὶς σταφίς ἔστ', οὐδὲ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζω καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον ἵλαος Ἄρτεμις εἴη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθῆς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὥς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἶεν αἰείrais. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρω ἀνέρι δῶσει.

μὴπιβάλης τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω.

18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὖ μυνόντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

25

ΚΟΡΗ.

25 ναὶ μάν φασι γυναῖκας εὐὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον αἰὲ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναῖκες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῇ βασιλείᾳ μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεται ἦβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθελν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαῦτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλῃς με διῶξαι.

35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ ἀνλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δῶματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλὰ κε τέροποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγὼ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἕξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χερείων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατήρ δέ τοι ἐστί Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δείξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλλος ὅπη. πόθεν ἴσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδινὰ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἴγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένην ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πράτιστα τάδε χυνοόντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναι τὸν Πᾶνα. τεῖν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

50 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

35

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλαις λαλέουσι τεδὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποιήσας ὅλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα
δοίης.

60

ΔΑΦΝΙΣ.

60 αἰῖθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

65

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνύετο φώριος εὐνή.
χὴ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον λάνθη,
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνᾶς.

65

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ά ρ α.

5

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σῶζετ' ἐπὶ ρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἡνίησαι;

5

ἦρ' ὅ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα παῖδιμος υἱός
ἀνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσειθ' ὑπὸ νεβροῦ;

ᾧμοι ἐγὼ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἡτίμασσαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;

δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν

10

ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζώοντων,

10

οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγενύσατο φροντίσι κηδέων.
σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων

ἦέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

15 παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἑμοῖς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δ' ὄρνις δύρεται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοις ἔν πυκννοῖσι κατεσθίῃ· ἥ δὲ κατ' αὐλὰς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 25 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἥ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκοιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 30 κείσθαι φαρμακόνετα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα, 30
 * * * *

Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλησ' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἔνα χρύσειον ἐς ὅστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 35 λέξαντες κατέθιψαν, ὅτι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναλυσιν
 Ἄουλιον πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναὴν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ
 40 αἶν' ὁμῶς· δακρύων δὲ ἀράεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρώῃ. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὄρῳ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἔν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήρου

- καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤντε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίονσα καὶ ἐκ Διὸς ἥμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρῆναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεις Ἰσθμοῦ
 50 ναίονσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σῶ υἱεῖ· πάντων γὰρ ὀλβυρώτατα τέκνα
 55 γείνασθαί σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.⁴ 55
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἔς ἡμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
 ὥς δ' αὐτως δακρύοισι παρήια λευκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνη· βαρὺ δ' ἤγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχονσα 60
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηΐδα·
 „Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμαις; πῶς ἄμμι' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλαυται.
 65 ἦ οὐχ ἄλεις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἥμαρ 65
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἶη,
 ὅστις ἀριθμήσειν ἐν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσολή· τοιῆσδ' ἐκνρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἵσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσας· ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἔστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢ δ' ἐλεαίρω,
 οὔνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75

- ὥς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθὲν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπέρ μοι ὑπὲκ νηδυνίῳφιν ἦλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 80 οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῷ μὴ μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἰ κ' ἡὔκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοᾶσθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
 85 πρὶν ἢ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ὑφ' ἥπατι εἰσω ἔχουσα, 85
 καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἥγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὧδέ ε' δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἄλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐποίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνου· δειμαίνω δὲ καλίσκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπη.
 εἶσατο γὰρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βλή' Ἡρακλεΐη· 95
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρου τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἄγρου,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἁλώης, 100
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδῆρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἔστο·
 ἕξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὄγ' αἰὲν ὀπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγέειν μεμαῶς ὁλοὸν βέλος Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χρόδός ἦν τε γέρον

- νώμασκειν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινευ, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δήιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀοσσηῖσαι λελημένος, ὥς μοι ἔϊκτο, 110
 Ἴφικλῆς μεγάθυμος ἐπ' οὔδ' ἐκάπεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὥσείτ' ἀμενηνός,
 οὔτε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσέειν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρύσῃ παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὀπιδα τρομερὴν πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελλίαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμυχανέοντας ὀρῶσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλῃ μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρύσθῃα τρέποιτο
 οἴκου ἅφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἐμός, μῆδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.“ 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Λ ε ο ν τ ο φ ὀ ν ο ς.

* * * * *

- Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 „Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀξόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίλοιο·
 6 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἰ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.
 ποιῦναι μὲν βασιλῆος εὐτριχες Αὐγείαιο

- οὐ πᾶσαι βόσκονται ἵαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἱ μὲν ὅα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ἑλισσοῦντος,
 10 αἱ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίῳ πολυβότρυος, αἱ δὲ καὶ ᾧδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμψης
 πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηνίου ἅμ' μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιθεά ποιήν 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἅλῃς, ἥ ὅα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἄξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κεύηθ' ὅθι πλατάνιστοι ἐπηγεταναὶ πεφύασι 20
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ἱερὸν ἄγαλμ' ᾧ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηνθ', οὐ βασιλῇ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὐρούς μὲν ἴσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύτεργοι,
 ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείας,
 30 πυροφόροι τε γῦαι καὶ ἄλωαὶ δενδρήεσσαι, 30
 μέχοι ἐπ' ἐσχατιᾷς πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἣ δίκη οἰκῆων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἐνίσπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 35 ἔσσεται, οὗτινος ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἥ τι Αὐγείην ἢ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίξαι, οἳ οἱ ἔασιν. ἐγὼ δέ κε τοι σάφα εἰδῶς
 ἀτρεκέως εἵποιμ', ἐπεὶ οὐ σέγέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,

40 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
ἀθανάτων τοιοῦδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
„Ναί γέρον Ἀνγείην ἐθέλοιμί κεν ἄρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἦγαγεν ἐνθάδε χρεῖω.
45 εἰ δ' ὃ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἴσι πολίταις 45
δῆμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
δμῶων δὴ τινα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρῶτερος αἰσυμνήτης,
ὦ κε τὸ μὲν εἰποίμι, τὸ δ' ἐκ φαρμένοιο πυθοίμην.
50 ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“ 50

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαυτίς ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
„Ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὦδε γὰρ Ἀνγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
55 σφωιτέρω σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανού, 55
χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποφόμενος, ἥ οἱ νῆριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν εἰδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
60 ἄλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
αὐλιν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“

Ὡς εἰπὼν ἤγειτο, νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοῖνα,
δέρμά τε θηρὸς ὀρῶν χειροπληθῇ τε κορύνῃ,
ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνυι δέ μιν αἶλιν ἔρεσθαι·
65 ἄψ δ' ὄκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθῆσαιτο
σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων ὁδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖν.
70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70
Ἀμφιτροωνιάδῃ Ἡρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα

ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον αἰείρων
 φευγέμεν ἅψ ὀπίσω δειδίσσεται, τρηχὺν δὲ φωνῇ
 75 ἠπεύλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὕλαγμοῦ,
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὁθούνεκεν αἰὲν ἔρυντο
 αὐλιν κοῦ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποιήσαν ἀνακτες
 80 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιπειθές.
 εἰ οἱ καὶ φρένες ὥδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦδαι δ', ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν ᾧ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τι καὶ ἄρρηνές γένετ' αὐτως.“

Ἡ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωὺλλιον ἴξον ἰόντες.

* * *

85 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
 δείλον ἤμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 90 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσεί νέφη ὕδατόεντα,
 ἄσσά τ' ἐν οὐρανῷ εἷσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
 ἢ νότοιο βῆη ἢ Ὀρηκὸς βορέαο·

τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσσι· τόσα γάρ τε μέγα προτέρωσε κυλίνδει
 ἰς ἀνέμου, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·

95 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πίονες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, ὅτιες δὲ κατ' αὐλὰς ὑψύλιζοντο.

100 ἔνθα μὲν οὔτις ἔκμηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋμήτοισιν ἱμάσι

- κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἔργγυς ἀπέργων·
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἔει-
 105 πινέμεναι λαροῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πλῖνα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντιν' αἱ οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
 110 σὺν δ' υἱὸς τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσσι θυμὸν
 Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμέες αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνου
 115 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκε τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληΐδ' ἐνὸς τόσσην ἔμειν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οὔτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἡἷλιος δ' ὦ παιδὶ τόγ' ἔερχον ὥπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μήλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 120 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὕφειλλε διαμπερέως βοτὰ πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου
 βουκολίοις, αἷτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερραὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 125 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνέμ' ἐστιχώωντο
 κνήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι
 φοῖνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἦδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο
 130 ἱεροὶ Ἡελίοιο· χρόνῳ δ' ἔσαν ἡῦτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιλέα ποιήν
 ἐν νομῷ, ὧδ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ σφίσι γαυριοῶντες.
 καὶ ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες

- 135 ἐς πεδίον θρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὀσμὴν,
 δεινὸν δ' ἐβρουχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσάπω.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ᾧ
 ἢ δ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ῥα βοτῆρες
 140 ἄστέρι πάντες εἶσκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δ' ἦ τοι σκύλος αἴον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν εὐσκόπῳ Ἥρακλῃ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἑόντα, πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζεν δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἷ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τῷ δ' εἰς ἄστν λιπόντε καταυτόθι πίνοντας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἥρακλειή.
 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβου ποδὶν ἐξανύσαντες,
 ἢ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
 οὔτι λήν ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοῦσῃ,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 160 Ἀγγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·

„Ἐεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,

εἰ σεῦ περ, σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

- ἦλνθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 165 ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλλίκης ἔξ ἀρχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 170 κοίλῃν ἀνλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος, 170
 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἔξ ἱεροῖο
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἥε Μυκῆνην,
 ὡς κεῖνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἑτεὸν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγριαλῶν
 175 ἦέ σε, δέσμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὔξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιὸς, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς, 180
 εἰπέ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις
 ἱμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφῶϊον ἔθνος, 185
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἄνερ' ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.
 Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεύς, ὅφρα κιούσιν ἅμ' ἀμφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥήτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὃς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθῳ·
 „ὦ Αὐγηνιάδη, τὸ μὲν ὅτι με πρῶτον ἀνείρευ,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

- ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἤλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἑόντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἷον δ' ἀθανάτων τιν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίσῃ τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξε, μάλιστα δὲ Βεμβίνατοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες·
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρυσθεύς, κτείνειν δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἑλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγρὲς αὐτόφλοιοι ἐπηρεφέος κοτίνιοιο
 ἐμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι
 210 εὐρῶν σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίξαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἵκανον,
 δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶταρ ἔβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
 215 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνοι ἰδέσθαι. 215
 ἡματός ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἵχνια τοῖα
 φρασθῆναι θυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσί καὶ ἐργοῖς
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγμα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνῳ χαροπὸν τε πρόσσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην

- ἐν τριβῶ ὑλῆεντι δεδεγμένος ὀππόθ' ἵκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 230 τηῦσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλίσθεν
 ὀκρυόεν· χλωρῇ δὲ παλίσσυντον ἔμπεσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κρατὰ δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὣκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυρούς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προῖαλλον
 ἀσχαλόων, ὥς μ' ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρὸς·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πλεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυῶδυνος ἰός,
 240 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῳλῖος αὐτῶς.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
 αὐερύειν· ὃ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσὺν δ' ἐφριξαν ἔθειραι
 245 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ ῥάχῃς γένετ' ἥντε τόξον.
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν,
 ὥς δ' ὅτ' αὖ ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ προῶτον, ἱν' ἀξόνι' ἦ κύκλα δίφρω·
 250 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεὺς
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμώνων χρόδς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὑπὲρ αὖον αἰείρας
 ἤλασα κακὰ κεφαλῆς, διὰ δ' ἀνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίῳοι καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὄγε πρὶν ἐμ' ἰκῆσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη

- 260 νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίη σειςθέντος ἐν ὅστέφ' ἐγκεφάλαιοι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρεῖαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 265 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην· 265
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείδας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύνῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυγῃσι ποδῶν στερεῶς ἐπλέξον
 οὐραίνην ἐπιβάς, πλευρῇσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέχρι ὅγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθου αἰέρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Αἰδης.
 καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιανύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθου, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μεν ἄλλῃ. 275
 ἐνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 280 οὗτός τοι Νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

Im Verlage von B. G. Teubner in Leipzig sind erschienen:

Benseler-Schenkl's

Griechisch-deutsches und Deutsch-griechisches

SCHUL-WÖRTERBUCH.

- I. Band: Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 6. Aufl.
Besorgt von J. Rieckher. gr. 8. geh. Preis 6 Mark
75 Pf.
- II. Band: Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. gr. 8.
3. Aufl. geh. Preis 9 Mark.
-

Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Für
den Schulgebrauch bearbeitet von Georg Autenrieth.
Mit vielen Holzschnitten und zwei Karten. Zweite ver-
besserte Auflage. gr. 8. 1877. geh. 3 Mark.

Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. Von F. Voll-
brecht. Mit 75 Holzschnitten, 3 lith. Tafeln und 1 Karte.
4. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 1 Mark 80 Pf.

**Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar mit besonderer Berück-
sichtigung der Phraseologie.** Von Dr. H. Ebeling. 2. Aufl.
von A. Dräger. gr. 8. geh. 1 Mark.

**Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius
Nepos.** Für den Schulgebrauch herausgegeben von H. Haacke.
6. Aufl. 8. 1880. geh. 1 Mark. [Mit dem Text des Nepos
1 Mark 20 Pf.]

**Schulwörterbuch zu Cornelius Nepos mit besonderer
Berücksichtigung der Phraseologie.** Von Dr. H. Ebeling.
gr. 8. geh. 80 Pf.

Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Für den Schul-
gebrauch herausgegeben von A. Schaubach. 2. Aufl. 8. 1877.
geh. 60 Pf. [Mit dem Text des Phädrus 90 Pf.]

Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von
A. Schaubach. 5. Aufl. gr. 8. 1880. geh. 45 Pf.

Lateinisch-deutsches und deutsch-lateinisches
SCHUL-WÖRTERBUCH

VON

Friedrich Adolph Heinichen,

Dr. der Phil. und Licentiaten der Theologie, Gymnasialprorector a. D.
und Professor.

Erster Theil:

Lateinisch-deutsch.

3. Aufl. Lex.-8. 1875. geh. 6 Mark.

Zweiter Theil:

Deutsch-lateinisch.

3. Aufl. Lex.-8. 1877. geh. 5 Mark.

Dieses neueste lateinische Wörterbuch ist für den ganzen Cursus des
Gymnasial-Unterrichts bestimmt und hat bereits in den meisten Schulen
Deutschlands Eingang gefunden. Seine Vorzüge vor ähnlichen compendiösen
Wörterbüchern sind allgemein anerkannt.

Wörterbuch

zu

Ovid's Metamorphosen.

Von

Dr. Johannes Siebelis.

3. Aufl. Besorgt von Fr. Polle. gr. 8. geh. 2 Mark 70 Pf.

Der durch seine Ausgabe der Metamorphosen (9. Aufl. 1876) und anderer
Schulbücher rühmlichst bekannte Verfasser bietet in diesem Wörterbuche
ein neues Hilfsmittel für das Verständnis der Metamorphosen, das den Be-
dürfnissen der Schule und der Wissenschaft gleichzeitig Rechnung trägt

Fr. Lübker's

Reallexikon des classischen Alterthums

für Gymnasien.

Fünfte durchgängig verbesserte Auflage.

Herausgegeben

VON

Prof. Dr. Max Erler,

Director des Gymnasiums zu Bielefeld.

Lex.-8. Mit vielen Abbildungen. geh. 12 Mark.

Das Buch hat eine so ausserordentlich günstige Aufnahme gefunden,
dass vier starke Auflagen rasch hintereinander nöthig wurden. Dasselbe wird
vorzugsweise gern zu Prämien benutzt.

Frontinus	Mk. 1 50	Plinius et Gargilius	Mk. 2 70
Gajus	3 70	Poetae latini min. Vol. I. & II.	4 50
Gellius, 2 voll.	3 80	Porphyrio	4 20
Hieronymus de viris illustr.	2 40	Propertii carmina	60
Historia Apollonii regis Tyri	1 —	Quintiliani inst., 2 voll.	2 80
Horatii carmina	1 —	Quintiliani inst., lib. X	30
Hygini Grom. liber	25	Rutilius Namatianus	75
Incert. auct. de Const. Magno	60	Sallustius	45
Jurisprudentiae anteiust. reliq.	6 75	Scriptores hist. Ang., 2 voll.	5 10
Justinianus	1 —	Seneca opera philoa., 3 voll.	7 80
Justinus	90	Seneca tragoediae	4 50
Juvenalis satirae	45	Seneca rhetor	4 50
Lilii opera, 6 voll. (& 1 Mark)	6 —	Statius, Vol. I. Silvae	1 80
Lucretius	1 50	— Vol. II. Fasc. I. Achilleis	75
Macrobius	5 40	Suetonius	1 50
Martialis epigrammata	1 50	Taciti opera, 2 voll.	2 40
Martianus Capella	4 50	— libri minores	45
Mela, Pomponius	1 20	Terenti comoediae	1 20
Metrollogi scriptores, 2 voll.	5 10	Tibulli carmina	30
Mureti scripta selecta, 2 voll.	2 40	Ulpianus	75
Ovidii opera, 3 voll.	2 90	Valerius Flaccus	1 50
Panegyrici latini	3 60	Valerius Maximus	3 75
Petrus	30	Velleius Paterculus ed. Halm	1 —
Phaedri fabulae	30	Vegetius	3 —
Plauti comoediae, 2 voll.	2 70	Virgili opera	1 35
Plini epistolae	1 20	— Bucolica et Georgica	45
Plinii nat. hist., 6 voll.	13 20	— Aeneis	90

Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

	Mk. Pf.
Aeschylus' Agamemnon. Von Rob. Enger und Gilbert. 2. Aufl.	2 25
— Perser. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl.	1 20
— Prometheus. Von N. Wecklein. 2. Aufl.	1 80
Anthologie aus den Lyrikern der Griechen. Von E. Buchholz. 2 Bdehn. 3 —	
Aristophanes, die Wolken. Von W. S. Teuffel	1 50
Arrian's Anabasis. Von Dr. K. Abicht. 2 Hefte. Mit 1 Karte	4 05
Caesaris commentarii de bello Gallico. Von A. Dohrenz. 7. Aufl.	2 25
— de bello civili. Von A. Dohrenz. 4. Aufl.	1 80
Chrestomathia Ciceroniana. Von C. F. Luder. 2. Aufl.	2 70
Ciceronis de officiis libri tres. Von J. v. Gruber. 3. Aufl.	1 50
— Laelius. Von G. Lahmeyer. 3. Aufl.	60
— Cato major. Von G. Lahmeyer. 4. Aufl.	60
— Cato minor. Von G. Meissner	45
— Somnium Scipionis. Von G. Meissner. 2. Aufl.	45
Tusculanarum disp. libri V. Von O. Heins. 2. Aufl.	2 25
— de finibus bonorum et malorum. Von H. Holstein	2 70
— Rede für Cn. Plancius. Von E. Köpke. 2. Aufl.	1 20
— Rede für P. Sestius. Von H. A. Koch u. A. Eberhard. 2. Aufl.	90
— Rede für Sex. Roscius. Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 2. Aufl.	90
— Rede für T. Annulus Milo. Von Fr. Richter. 2. Aufl.	90
— divinatio in Q. Caecilius. Von Fr. Richter	45
— Rede gegen C. Verres. IV. Boh. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1 20
— V. Buch. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	1 20
— für P. Sulla. Von Fr. Richter	60
— Reden gegen L. Catilinam. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 3. Aufl.	1 —
— f. Marcellus, Ligarius u. Delotarus. V. Fr. Richter u. Eberh. 2. Aufl.	90
— Rede für L. Murena. Von H. A. Koch	75
— üb. d. Imper. d. Cn. Pompejus. Von Fr. Richter u. Eberhard. 2. Aufl.	60
— Erste und zweite Philippische Rede. Von Koch u. Eberhard. 2. Aufl.	90
— Rede f. d. Dichter Archias. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 2. Aufl.	45
— de oratore. Von K. W. Piderit. 5. Aufl. Von Adler	4 50
— Orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2 —
— Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	2 25
— Partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit	1 —
— Ausgewählte Briefe. Von Josef Frey. 2. Aufl.	2 25
Cornelius Nepos. Von J. Siebelis u. Jancovius. 9. Aufl.	1 20
Curtius Rufus. Von Th. Vogel. I. Bändchen. Buch III—V. 2. Aufl.	2 10
— II. Bändchen. Buch VI—X. Mit 1 Karte. 2. Aufl.	2 25
Demosthenes' neun philippische Reden. Von C. Rehdantz. I. Heft. 5. Aufl.	1 20
— 2. Heft. I. Abth. 4. Aufl. Mk. 1 50., II. Abth. Indices. 3. Aufl.	1 80
Elegie, die Römische. Von B. Vois. 2. Aufl.	1 80
Euripides' Phoenissae. Von G. Kinkel	25

Handb. Von N. Wecklein

- Herodotus. Von Dr. K. Abicht. I. Band. 3. Aufl. I. Heft. Buch I. nebst Einleitung und Uebersicht über den Dialekt I Mk. 80 Pf. 2. Heft. Buch II. II. Band. Buch III. u. IV. 3. Aufl. 2. 1 5
— III. Band. Buch V. u. VI. 2. Aufl. IV. Band. Buch VII. 2. Aufl. 2. 1 8
— V. Band. Buch VIII. u. IX. 2. Aufl. Mit 3 Karten 1 2
Homer's Odysee. Von K. Fr. Ameis und O. Hentze. 2 Bände in 4 Heften. 6. u. 7. Aufl. Jedes Heft 4 6 Gesänge. 1 2
— Anhang. I. Heft 1 Mk. 60 Pf. 2. 3. u. 4. Heft 1 2
— Illas. V. K. Fr. Ameis. In 2 Hft. 280 Pf. 3. u. 4. Hft. u. II. Bd. 1. u. 2. Hft. 2. 1 2
— Anhang. I. Heft 1 Mk. 60 Pf. 2. Heft 75 Pf. 3. 4. u. 5. Heft 2. 1 2
Homer's Illas. Von J. La Roche. 6 Hefte, je 4 Gesänge. 1—6. Heft. 2. Aufl. 2. 1 2
Horns, Oden und Epoden. Von C. W. Nauock. 10. Aufl. 2. 2 2
— Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 9. Aufl. 2. 2 7
— Sermonen. Von A. Th. H. Fritzsche. 2 Bände 2 4
Isocrates' ausgewählte Reden. Von O. Schneider. I. Bändchen: Demonicus. Enagoras, Areopagiticus. 2. Aufl. 1 2
— II. Bändchen: Panegyricus und Philippus. 2. Aufl. 1 5
Livi, Titl, ab urbe condita liber I. Von M. Möller. 1. 1
— — — — — liber II. Von M. Möller. 1. 5
— — — — — lib. XXI u. XXII. Von L. Wolfflin. Jedes Buch 2. 2 2
— — — — — lib. XXIV. Von J. Möller. 2. 1 — Buch XXV von dems. 1 2
— — — — — lib. XXVI. Von F. Friedersdorff. 1 2
Luclan, ausgewählte Dialoge. Von G. Jacobitz. I. Bändchen: Traum. Timon. Prometheus. Charon. 1. 1
— — — — — II. Bändchen: Die Tödtungsgespräche. Göttergespräche. Der Hahn. 1. 2
— — — — — III. Bändchen: Demonax. Der Fischer. Anacharsis. 1. 2
Lykurgos. Von C. Rehdantz. 2. 2
Lysias' ausgewählte Reden. Von H. Frohberger. I—III. Bändchen. — kleinere Ausgabe in 1 Band (oder 2 Heften) 1 Mk. 50 Pf. 3. 1
Ovid's Metamorphosen. Von J. Siebelius. 2 Hefte. 10. u. 9. Aufl. 2. 1 5
— Fasten. Von H. Peter. 2. Aufl. 2 Hefte 3 6
Phaedri fabulae. Von J. Siebelius. 5. Aufl. Von F. A. Eckstein. — 7
Plato's ausgewählte Schriften. I. Bändchen: Die Vertheidigung des Sokrates. Kriton. Von Chr. Orm. 1. Aufl. 1. 1
— — — — — II. Bändchen: Gorgias. Von J. Deuschle. 2. Aufl. 1. 8
— — — — — Anhang. — 9
— — — — — III. Bändchen: Laches. Von Chr. Orm. 3. Aufl. — 6
— — — — — III. Bändchen, 2. Heft: Enthyphron. Von M. Wohlrab. 2. Aufl. — 4
— — — — — IV. Bändchen: Protagoras. Von J. Deuschle. 2. Aufl. 1. 2
— — — — — V. Bändchen: Symposion von Hug. — 3
— — — — — VI. Bändchen: Phaedon von Wohlrab. 1. 5
Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Briz. I. Trinummus. 3. Aufl. 1. 2
— — — — — II. Bändchen: Captivi. 3. Aufl. III. Bändchen: Menaechni. 3. Aufl. 1. 1
— — — — — IV. Bändchen: Miles gloriosus. 1. 5
Plutarch's Biographien. Von O. Siefer. I. Bd.: Philopomen u. Flamininus. — 2
— — — — — II. Bändchen: Timoleon und Pyrrhos. 2. Aufl. 1. 2
— — — — — III. Bändchen: Themistocles und Pericles. Von Fr. Blass. 1. 2
— — — — — IV. Bändchen: Aristides und Cato. Von Fr. Blass. — 2
— — — — — V. Bändchen: Agis und Kleomenes. Von Fr. Blass. — 2
— — — — — VI. Bändchen: Tiberius u. Gaius Gracchus. Von Fr. Blass. — 2
Quintilian's Institutiones orat. liber X. Von Dr. G. T. A. Krüger. 2. Aufl. — 2
Sophokles. Von Gust. Wolff. I—IV. Theil. 2. Aufl. Aias. — Elektra. 3. Aufl. —
— — — — — Antigona. 3. Aufl. — König Oidipus. (Von L. Bellermaun). 1. 2
Supplementum Isotonic Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. 1. 2
Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2. u. 3. Aufl. 2 Bde. 1. 2
— — — — — Annalen. Von A. A. Draeger. 2. u. 3. Aufl. 2 Bände 4 6
— — — — — Agricola. Von A. A. Draeger. 3. Aufl. — 6
— — — — — Dialogus de oratoribus. Von G. Andreas. 2. Aufl. — 2
Terentii Hautioni Timurumensis. Von W. Wagner. Phormio. Von Dr. J. J. J. 1. 2
— — — — — Phormio. Von Dr. J. J. J. 1. 2
Theokrit's Idyllen. Von A. T. H. Fritzsche. 2. Aufl. 2. 2
Thukydides. Von G. Böhm. 3. u. 4. Aufl. 4 Hefte. Jedes Heft 1. 2
Vergil's Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. (I—III. Heft 2. Aufl.) 1. 2
— — — — — Bucolica und Georgica. Von K. Kappes. 1. 2
Xenophon's Anabasis. Von F. Vollbrecht. 6. Aufl. 2 Bde. 1. 2
— — — — — Cyropädie. Von L. Breitenbach. 3. Aufl. 2 Hefte 1. 2
— — — — — Griechische Geschichte. Von B. Büchsenhütz. 3. Aufl. 2 Hefte 1. 2
— — — — — Memorabillen. Von R. Kühner. 2. Aufl. 1. 2

40
80
80
35
20
20
20
50
25
70
40
20
50
50
20
20
20
—
20
20
25
—
50
60
75
—
80
90
60
45
20
—
50
20
—
50
90
50
50
20
90
90
90
75

20
50
80
65
60
90
20
20
40
50

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας